

Vánoční charitativní besídka

Do povědomí našich farníků se v posledních letech dostala Vánoční charitativní besídka. Letošní pátý ročník proběhne v úterý 21. 12. 2021 v 18:00 online, avšak doprovodný program besídky začíná již o týden dříve. Aukce k besídce potrvá do 22. prosince 2021. Přinášíme Vám rozhovor s jejím hlavním organizátorem Pavlem Ficem.

Jak vznikl nápad na besídku? Měl jsi ve svém okolí někoho blízkého, komu jsi chtěl pomoci?

Nápad vznikl na farním táboře v roce 2017, kdy jsme s dětmi měli menší pěvecké vystoupení v Domově pro seniory ve Velkém Újezdě. Z vystoupení dětí jsem byl doslova nadšený a rozplýval jsem se nad ním, proto mě ještě ten den napadlo, co kdybychom něco podobného zkusili před tišnovským publikem. Přemýšlel jsem tedy nad tím, jaký koncept takovému vystoupení dát. A asi už všichni víte, jak to dopadlo. Přišel jsem s vánoční besídkou. Až teprve několik dní poté mě napadlo, že by ta besídka nemusela být jen tak obyčejná, proto jsem se rozhodl dát celé akci charitativní podtext. A tak vznikla Vánoční charitativní besídka.

Koho konkrétně jste již podpořili?

V prvním roce fungování jsme ještě přesně nevěděli, komu chceme peníze darovat.

Věděli jsme jen, že chceme pomáhat, takže jsme celý výtěžek darovali Sociální rehabilitaci a chráněnému bydlení ve Skryjích. Ve druhém roce jsme už měli vizi, a proto jsme se rozhodli, že budeme podporovat děti do 15 let z Tišnova a okolí, které jsou mentálně či tělesně postižené. Druhý rok jsme tedy výtěžek darovali Vojtíškově Cimbalníkovi z Olší, který se narodil s cytomegalovirovou infekcí, má hypotonii a opožděný psychomotorický vývoj. Třetí ročník besídky podpořil Vašíka Chadima z Předklášteří, který trpí dětskou mozkovou obrnou, takže je těžce tělesně postižený. Loni částka putovala k Justýnce Hromádkové z Deblína, která trpí dětským autismem.

Pro koho bude sbírka letos?

Jelikož se každým rokem podaří díky štědrosti dárců vybrat více a více peněz, rozhodli jsme, že letos obdarujeme hned dva človíčky.

pokračování na straně 4...

Milí farníci, kráčíme společně vstříc vánočním svátkům. Když jsme se zástupci Schönstattského hnutí v Česku hledali v říjnu motto pro další rok a modlili se společně v naší národní kapliče „Betlém“, která v roce 2022 slaví 25. výročí od posvěcení, zamýšleli jsme se nad hlasy dnešní doby. Mnoho lidí dnes prožívá strach a obavy spojené s následky pandemie Covidu i s vývojem ve společnosti. Mnoho lidí je osamocených nebo prožívají napětí ve svých vztazích. Nové motto se překvapivě zrodilo velmi rychle: „Neboj se, jsi tu doma.“ Ježíš prozaňuje temnotu betlémské noci světlem Boží lásky a říká každému z nás osobně: „Neboj se, jsi tu doma.“ V jeho přítomnosti může růst naše důvěra, naše odvaha odpovídat na výzvy naší doby, naše otevřenost pro hlasy, které se ozývají v srdci druhého člověka. Domov se rodí tam, kde se cítíme být přijati takoví, jací jsme. Je to místo vzájemného naslouchání, místo sdílení radosti a starostí, místo, kde si můžeme uvědomovat, že jsme jeden pro druhého darem. Přejí nám všem o těchto Vánocích i do nového roku, abychom otevřeli své nitro Ježíšově přítomnosti v našem životě, který nám říká: „Neboj se, jsi tu doma.“ Kéž se i naše farnost stane živým Betlémem, domovem narozeného Spasitele a domovem pro každého, kdo touží se s Ním setkat! Váš o. Jiří, kaplan

Foto: Josef Permedla

Podzim přinesl veřejné akce, charitativní sbírku i zajímavou přednášku

Měsíce září a říjen byly pro Oblastní charitu Tišnov plné veřejných akcí, které nám umožnily setkat se s mnoha zajímavými lidmi, představit naši činnost, získat podporu pro charitní Domácí hospic Porta Vitae i uspořádat setkání se známou osobností.

10. výročí charitních služeb ve Skryjích

Začátkem září slavily charitní služby ve Skryjích 10. výročí svého vzniku. Nezvykle krásné počasí nás provázelo během celého svátečního dne. Mše svatá pod širým nebem – před kaplí sv. Cyrila a Metoděje ve Skryjích, slavnostní oběd, milí hosté, příjemné odpolední posezení, živá hudba i nezapomenutelné vystoupení našich klientů – to vše vykouzlilo krásné zářijové odpoledne, které bylo odměnou všem, kteří se na vzniku a provozu služeb Chráněného bydlení a Sociální rehabilitace ve Skryjích podíleli nebo podílí. Chráněné bydlení v současné době poskytuje domov 11 klientům s lehkým a středně těžkým mentálním postižením, které po malých krůčcích provází běžnými denními činnostmi, aby tak dokázali vést co možná nejvíce samostatný život. A jednou třeba i zcela samostatně žít, pouze za dohledu ambulantní služby.

Mše ve Skryjích

Zaměřeno na děti a mládež

Týden nízkoprahových klubů mezi 20. a 24. září otevřel pro veřejnost i dveře charitního Klubu Čas v Tišnově a Lomnici. Během celého týdne byly pro veřejnost i exkurze z místních základních škol a připravené zábavné aktivity. Nechyběl ale ani preventivní program, při kterém pracovníci Klubu probírali s dětmi možná rizika

kommunikace s cizími lidmi na sociálních sítích. Klubáci v navázané spolupráci se školami dále pokračují a na exkurze zvou děti z dalších tříd místních základních i středních škol. Dětem i mladým lidem chtějí dát na vědomí, že v Klubu je pro ně připraven bezpečný prostor, preventivní aktivity i smysluplná náplň volného času.

Svátek sv. Vincence z Pauly je zároveň Dnem Charity

Na 27. září připadá svátek sv. Vincence z Pauly – kněze, který zasvětil svůj život práci pro chudé. A právě tento den je vyhlášen také Dnem Charity. Na jeho počest každoročně pořádají Charity napříč celou zemí akce, které mají představit jejich činnost a přiblížit je lidem. Tišnovská Charita se se svým Dnem Charity zapojila do programu Svatováclavských hodů, v jejichž rámci jste nás mohli potkat hned dvakrát. V dopoledních hodinách jsme na Jarmarku neziskovek společně s ostatními tišnovskými neziskovými organizacemi představovali svoji činnost i projekt malovaných dětských hřišť a v odpoledních hodinách jste si mohli k našim stánkům přijít vyrobit dárek pro své blízké nebo klienty našich služeb. Vznikla spousta krásných výrobků, které nás měly přivést k našim blízkým a potěšit je. Pevně věříme, že se tak stalo.

Říjen jsme věnovali domácí hospicové péči

Měsíc říjen je tradičně věnován domácí hospicové péči. Proběhlo několik akcí na podporu charitního Domácího hospice Porta Vitae a na konec měsíce jsme pro vás jako odměnu připravili přednášku Marka Orko Váchy.

Hned první říjnovou sobotu jste podpořili charitní hospic na Tišnovských bleších trzích. Darovali jste nám spoustu věcí z vašich domácností, ale také jste si mnoho zajímavého za dob-

Koláč pro hospic

rovný příspěvek odnášeli. Výtěžek tržů – 19 186 Kč – je krásným příspěvkem na provoz domácího hospice.

Skutečnou vlnu podpory jsme pak zažili 6. října v rámci sbírky Koláč pro hospic. Celý den jste přicházeli k našim stánkům před prodejnu Alberta nebo přímo před naším domácím hospicem na nám. Komenského a přispívali na charitní péči pro nevládně nemocné. Každý váš příspěvek jsme odměnili sladkým koláčem. Charitní koláčový stánek jste mohli najít také v Kuřimi a letos nově i ve Veverské Bítýšce. Naše dobrovolníky s koláči jste pak mohli potkat v ulicích měst. Koláče nám doslova mizely pod rukama a následné rozpečetění pokladniček přineslo naprosto dechberoucí výtěžek sbírky 143 785 Kč. Velké poděkování patří všem individuálním dárcům i mnoha organizacím z našeho regionu, které se do sbírky tradičně zapojují. Speciální poděkování pak míří k našim dobrovolníkům a obětavým kolegům, bez kterých by se sbírka prostě neobešla. Děkujeme!

Zanedlouho po „Koláči“ nás čekala další milá akce – Slavnostní otevření nových prostor Domácího hospice Porta Vitae. Díky vstřícnosti města Tišnova se podařilo získat do pronájmu prostory na nám. Komenského a s podporou mnoha dobrých lidí provést potřebné stavební úpravy. Vzniklo tak důstojné zázemí pro

práci celého hospicového týmu, ale i pro setkávání s pečujícími rodinami a pozůstalými. Děkujeme panu děkanovi Rybeckému za setkání s naším hospicovým týmem, modlitbu i za požehnání prostor.

Završením všech předešlých akcí a vlastně i odměnou vám všem za vaši podporu byla přednáška Marka Orko Váchy, která proběhla ve spolupráci s Katolickou vzdělávací jednotou 22. října v sále pod kinem. Před-

náška přilákala mnohé z vás a velký sál tak byl zaplněný do posledního mís-

Přednáška Marka Orko Váchy

ta. A jaké to bylo? Zajímavé, poutavé, hluboké... Mnoho otázek i nalezených odpovědí... Dlouhý potlesk a spousta myšlenek, které jsme si odnesli domů ... Mile strávený podzimní večer a pohlázení po duši ... Děkujeme všem, kdo jste tam byli s námi. Ze srce děkujeme i za zcela nečekanou částku 20 205 Kč, kterou jste v rámci dobrovolného vstupného darovali na podporu charitního domácího hospice.

*** Marta Rémanová

Misijní neděle a jarmark

Vše se povedlo! Skoro všechny děti, které slíbily, že budou v kostýmech představovat zástupce světadílů, přišly.

Tak jste mohli vidět evropská děvčátka v tišnovském kroji, indiány, dívky z Oceánie, malou černošku, asiátky. Přišli pak k oltáři se svými obětními dary, např. s chlebem, obilím, kukuřicí, brambory, bubnem, rýží, léky, vodou, srdíčkem...

Prosili jsme přitom za všechny lidi všech světadílů.

Na závěr mše sv. zazněla Misijní hymna. Na otázku Ježíše, který se tam ptá: "Kdo půjde světu dát lásku, pokoj, světlo a radost", my odpovídá-

me: „pošli mě, půjdu já!“ Je to velká výzva!!

Následoval jarmark, nabídka nejrůznějších věcí, vše ve prospěch misíí.

Lidé byli velice štedří! Díky všem, kteří jste jakkoli přispěli! Získali jsme 37 500 Kč. Posíláme do Afriky, Malawi, do misijní stanice pro postižené děti.

Před jarmarkem jsme také otevřeli misijní kostelní pokladničku, poprvé od Velikonoc. Bylo tam 28 000 Kč. Rozdělili jsme a poslali: 14 000 Kč pro LL (likvidace lepry) a 14 000 Kč pro bohoslovce na misích.

*** Vlasta Řídká

Foto: Josef Permedla

Dění v církvi

Aktuality z Brněnské diecéze

- Hejtmán Grolich předal papežovi kříž z trámů z kostela v Moravské Nové Vsi zasažené tornádem.
- 17. října byl zahájen synodální proces v naší diecézi.
- 12. brněnský biskup m Karel Skoupy získal in memoriam čestné občanství obce Lipůvka.
- Biskup Vojtěch posvětil kostel a oltář v poutním místě Lutršték.

Aktuality z ČR

- Od 3. 1. 2022 bude možné přihlásit se na celostátní setkání mládeže, které proběhne v Hradci Králové 9.–14. 8. 2022.
- Vědcům se podařilo zrekonstruovat obličej svaté Ludmily.

- Uplynulo 80 let od úmrtí Anny Marie Zelíkové, kandidátky na blahorečení, jejíž život byl spjat s ochranou nenarozených dětí.
- 24. listopadu 2021 jsme si připomněli v rámci Červené středy pronásledované křesťany.
- Ekumenická porota Mezinárodního filmového festivalu Karlovy Vary ocenila snímek Strahinja.
- Český teolog Martin Kočí obdržel Cenu za nejlepší evropskou teologickou knihu.
- Ve Žďáru nad Sázavou se uskutečnila 17. diecézní pouť rodin.

Aktuality ze světa

- Nově můžete sledovat modlitbu s papežem Františkem pomocí platformy „Click to pray“.
- Papež Jan Pavel I. bude blahorečen.

- Papež František zahájil 9. a 10. října 2021 dvouletý synodální proces.
- Papež na Slovensku navštívil Bratislavu, Prešov, Košice, kde se setkal s kardinálem Dukou, a Šaštín, kde sloužil řeckokatolickou liturgií a mši svatou.
- Haitský kněz André Sylvestre podlehl zraněním loupežného přepadení.
- Ve Varšavě beatifikovali kardinála Stefana Wyszyńskiego a sestru Elzbiety Rózy Marie Czacké.
- V září proběhl v Budapešti Mezinárodní eucharistický kongres – k této příležitosti vydal Vatikán nové známky a razítka.
- Očkování proti onemocnění COVID-19 je dle papeže Františka úkonem lásky k bližnímu i k sobě.

*** Veronika Mičulková

...pokračování ze strany 1

Nemůžu být úplně konkrétní, protože v době, kdy na otázky odpovídám (listopad), ještě nejsme s obdarovávajícími na všem domluveni, ale můžu uvést, že prvním obdarovaným človíčkem bude čtrnáctiletý Mareček, který je těžce mentálně postižený. Tím druhým človíčkem bude holčička, jejíž jméno však zatím neznáme.

Mohl bys představit organizační tým?

Velice rád. Součástí organizačního týmu je otec Josef a letos jsme nově přizvali také otce Jiřího. Moje pravá i levá ruka skrze nácvik s dětmi je Zdenička Nečesalová. Od prvopočátku mi s dětmi a s organizací pomáhá také Zuzka Konvicová. Nejde nezmínit také Pavla Chutného, který sice není součástí organizačního týmu, ale už od prvního ročníku doprovází děti na besídce na klávesy. No a pak tu máme Pavču Krásenskou, která nás však po dvou letech opustila kvůli povinnostem, takže jsme skládačku doskládali nejmladší členkou organizačního týmu, Dádou Lukasovou. A tím úplně posledním členem organizačního týmu jsem tedy já, Pavel Fic, zakladatel projektu Vánoční charitativní besídka.

Jak probíhá secvičování besídky?

Pokud zrovna není pandemie COVIDu, která nás nutí organizovat besídku pouze online formou, nácvik na besídku probíhá cca od konce října /začátku listopadu 2× až 3× týdně (neděle a středa, občas i pátek) cca

hodinu a čtvrt. Standardně s dětmi začínáme nacvičovat na faře, avšak v prosinci se následně přesouváme přímo do tišnovského kostela, abychom mohli trénovat tak, jak to pak bude vypadat na besídce. Ve finále tedy děti absolvují kolem 14 až 17 nácviků, což je opravdu úctyhodná porce a za to, že to děti zvládají, je obdivuji.

Kolik dětí se přibližně na besídce podílí?

Standardně je to kolem 25 dětí, ale v loňském roce, kdy byla besídka online, byl počet nižší a zapojilo se cca 15 dětí.

Jaké je věkové rozpětí dětí, které se zúčastní?

Bereme děti do 14 let, ale s tou nižší věkovou hranicí to tak jistě není. V ideálním případě bereme děti od první třídy, ale už jsem kývl i na účinkující, která byla teprve ve školce, protože byla šikovná. Takže oficiálně 6 až 14 let, ale neoficiálně i mladší děti, když jsou šikovné.

Kolik času Ti organizování zabere?

Řeknu to asi takto. Kdybych za organizování besídky bral peníze, tak si myslím, že si každé Vánoce můžu koupit minimálně nový vlaškový telefon. Opravdu, ta porce hodin je enormní. Jedna část času, ta kratší, je nacvičování s dětmi, ale druhá část, ta daleko rozsáhlejší, je samotná organizace besídky, která začíná už někdy v září. Jsou to stovky e-mailů, desítky objetých míst, kde člověk musí něco vyzvednout nebo zařídit,

a samozřejmě hodně času strávím na facebooku, který nám slouží jako platforma pro propagaci besídky. Když se nad tím zamýšlím a zkouším to spočítat, vychází mi to na nějakých 200 až 300 hodin mého času.

Za první tři ročníky se podařilo vybrat skoro 75 000 Kč. Kolik to bylo loni?

Lidé jsou úžasní, a i když to třeba sami o sobě neví, tak mají laskavá srdce. To je důvod, proč se každým rokem vybraná částka navyšuje. Besídka si totiž získala důvěru mezi lidmi a nyní už všichni ví, že 95 % až 100 % vybrané částky jde opravdu na ono dítě. Pokud by někoho zajímalo, proč to není vždy 100 %, tak je to z toho důvodu, že za část peněz se nakupují malé dárky těm, kdo pomohli s konáním besídky. Loni však díky tomu, že besídka byla online, takový náklad nebyl, takže celých 100 % vybrané částky putovalo Justýnce a jednalo se o těžko uvěřitelných 63 471 Kč.

Troufáš si odhadnout, jaký výtěžek bude letos?

Ano, trůfám. Zatím se mi totiž vždy podařilo částku odhadnout správně, takže doufám, že ani tentokrát se nebudu mýlit. Letos pevně věřím, že pokorigme částku 100 tisíc Kč. Právě proto jsme se rozhodli v tomto roce podpořit ne jednoho, ale hned dva človíčky.

Oslovujete aktivně nějaké sponzory?

Záleží, v jaké formě si sponzora představíme. Pokud ve formě nefinanční, tak už od prvního ročníku jsme byli podporováni městem, které nám bezplatně zapůjčovalo pódium a také manželé Kupskými, kteří vlastní agenturu AZmusic s.r.o., která nám bezplatně besídku ozvučuje a od třetího ročníku také osvětluje. Od třetího ročníku jsme také oslovili firmy Steinhauser, s.r.o. a Vitar, s.r.o., které nám poskytly nějaké dobroty jak pro účinkující děti, tak pro návštěvníky besídky. Pokud se budeme bavit o formě finanční, tak první 3 roky jsme to zvládali pokrývat z vlastních finančních prostředků, ale od loňského roku už jsem začal sponzory, kteří by poskytli finanční

Předávání výtěžku pro Justýnku

dar, aktivně vyhledávat. Díky tomu jsme v loňském roce nemuseli brát peníze na výrobu kalendářů (více než 10 000 Kč) z výtěžku, ale částku na výrobu kalendářů pokryly právě finanční dary od sponzorů, takže Justýnka nebyla ochuzena ani o korunu z toho, co se mezi lidmi vybralo. Pro letošní ročník mám vizi, jak zapojit další sponzory, ale zároveň mám zásadu, že pokud se chtějí sponzoři zapojit, musí to být buď hmotný dar, případně finanční částka na zaplacení nějakého nákladu, nikoliv však, že by peníze od sponzora šly obdarovanému. Peníze, které obdarování obdrží, jsou pouze od dobrosrdečných fyzických osob.

Jak jste reagovali na loňská protiepidemická opatření?

Opatření nás nepotěšila, protože ty pocity, které člověk během konání besídky má, jsou úžasné a nejdou nijak jinak nahradit. Ovšem reagovat jsme museli, protože nám bylo líto besídku úplně zrušit. Snažili jsme se nějakým způsobem kompenzovat, že se besídka nemůže konat fyzicky, tak nás napadlo udělat besídku ve formě online přenosu na YouTube a k tomu jsme se rozhodli zařadit dvě novinky – aukci a právě prodej kalendářů.

Foto: Josef Permedla

Nebudeme si nic nalhávat. Nebýt zařazení prodeje kalendářů a aukce, online besídka by se svým výtěžkem přiblížila sotva výtěžku z prvního ročníku, takže rozšířit besídku o další aktivity byl velmi dobrý tah, díky němuž jsme mohli obdarované Justýnce splnit mnohem více.

Máš nějakou osobní vizi, které bys chtěl v souvislosti s besídkou dosáhnout?

Ano, mám. Myslel jsem, že svoji vizi naplním už letos, avšak kvůli stále pokračující pandemii jsem tuto vizi posunul minimálně o rok, tedy na rok 2022. Tou vizí je, aby besídka měla

právní formu a stala se osamostatněnou jednotkou. Nechceme být totiž účetní „zátěží“ farnosti. Pokud tohoto dosáhneme, bude to znamenat, že se besídka posune o velký kus dále a bude moci pomáhat většímu počtu dětí. Mít právní formu totiž pomůže daleko lépe pracovat se sponzory a také zvýšit výtěžek besídky. Rádi bychom, až budeme mít právní formu, žádali o grant Nadaci Divoké husy, která výtěžek charitativní akce zdvojnásobuje až do výše 60 000 Kč. A jelikož už v loňském roce jsme dosáhli milníku 60 000 Kč, v praxi by to znamenalo, že výtěžek besídky by v případě získání grantu nečinil „pouze“ 63 471 Kč, ale 123 471 Kč, a to už je velký rozdíl. Právě proto je mojí prioritou pro blízkou budoucnost dát besídce právní formu. Díky tomu se tak bude moci plnit moje nejdůležitější přání a tím je pomáhat co nejvíce dětem, které to potřebují!

Děkuji Vám všem, kteří tento projekt podporujete nebo plánujete podpořit. Informace o letošním ročníku besídky naleznete na facebooku v události s názvem „Vánoční charitativní besídka no. 5“. Na závěr mi dovoluťe popřát Vám jménem všech organizátorů požehnaný zbytek roku 2021.

*** Veronika Mičulková

Za 3 hodiny „po svých“ skoro až do Prahy

Milí farníci, dozajista jste již mnohokrát slyšeli o extrémních sportovních výkonech, ze kterých se tají dech. Obvykle se tyto senzace odehrávají na kilometry daleko, nebo snad mimo náš svět a chápání. Ať už by měla být řeč o seskoku z kraje vesmíru či expedice přes nejvyšší vrcholy planety. Tentokrát jsme ale mohli být svědky nepopsatelného výkonu i my a na vlastní kůži pocítit adrenalin a sáhnout až za hranice svých sil.

Jak je tedy vlastně možné zdolat za pouhé tři hodiny tak velkou vzdálenost pouze na vlastních nohách? Jádrem úspěchu je dobrý úmysl a parta nadšenců, která se nezalekne nemožného. To se závěrem léta v tišnovské farnosti povedlo. Odvážní běžci s přízviskem FarTi se 18. 9. 2021 shromáždili na ovále u ZŠ 28. října,

kde samotný dobročinný běh odstartoval. Na pozadí této akce byla myšlenka manželů Hany a Romana Jančiarových, kteří od roku 2013 pořádají projekt You Dream We Run, jehož prostřednictvím, jak již samotný anglický název napovídá, lze během splnit sny těm nejpotřebnějším. Za každé zdoané kolečko totiž věnují účastníci závodu či sponzor finanční příspěvek, který se využije na realizaci i těch nejtajnějších přání.

A jak je to tedy s těmi kilometry? Až do Prahy bychom se sice nedostali, ale i tak jsme společnými silami zdolali 825 koleček – tedy 165 km. A protože se každé kolečko počítá, dosáhl celkový výtěžek pro dobrou věc až na částku 3 777 Kč. Polovina z něj poputuje spolku Prosen na pomoc záchranářů Zdeňkovi s ná-

vratem do každodenního života. Druhou část věnujeme do Bulharska na salesiánský projekt „Postav školu a kostel“.

Všem, kteří se zapojili, Velké Pán Bůh zaplať! ❤️

*** Vašek Kytner

Foto: Václav Kytner

Opravy

Tentokrát jen stručněji. Možná jste během podzimu zahlédli zmínku o opravách farního kostela v Předklášteří ve zprávách z regionu nebo v křesťanském magazínu.

V Předklášteří jste si jistě všimli krásně intarzovaných obnovených chórových lavic v presbytáři. Během zimy ještě restaurátoři v ateliéru dokončí obnovu zlacených ozdob, které následně na lavice nainstalují. Kež se nám podaří, aby aspoň příležitostně sloužily chórové lavice svému účelu. Ke společné modlitbě Žalmů. Pokračují práce na oltáři. Obnova kamenných prvků, umělého mramoru a soch je z velké části dokončena. K dokončení tohoto velkého díla už zbývá méně než jeden rok. Důležitější než opravený kostel je živé společenství lidí okolo něj. Zvu Vás všechny, oživte tento kostel svou tvůrčí přítomností, vyslovte své nápady a hledejme společně cesty, jak je uskutečnit.

V současnosti probíhají přípravy na podání žádosti o dotace k obnově toho, co nebylo do projektu zahrnuto. Podrobněji o tom napíšeme příště.

V době psaní tohoto příspěvku končí oprava interiéru kaple v Lomničce. Prohlédnout si můžete nová okna a repasované dveře, dále obnovené omítky a výmalbu uvnitř kaple.

A předpokládám, že dříve než budete článek číst, přibudou další tři nová okna do kaple v Hradčanech.

Po velké diskuzi s farní radou jsme se dohodli, že na faře v Tišnově střechu obnovíme bez půdní vestavby. Předpokládaná realizace by mohla být na jaře 2022. K získání dalšího prostoru pro život farnosti se nám jeví jako vhodnější přestavět současnou garáž. Jednak to bude největší místnost na faře a jednak přístup do ní je bezbariérový. Zatím jsme ve fázi přípravy studie.

*** o. Josef

Farní grilovačka

V sobotu 4. 9. 2021 se uskutečnila další z řady vydařených farních grilovaček, při které nechybělo skvělé občerstvení. Krásné slunné počasí přispělo k hojné účasti farníků a jejich blízkých. Letošní ročník byl navíc zpestřený soutěží o nejlepší kváskový chléb. Recept na vítězný chléb od Marušky Smetanové je k dispozici u redakce.

*** Veronika Mičulková

Foto: Josef Permedla

Svatováclavské hody 2021

Letošní Svatojáclavské hody se nesly v duchu velkého nadšení a radosti. Uplynulý „covidový rok“ nám zrušil ty minulé, a tak jsme je slavili po dvou letech. I přes nejistotu, zda nám epidemie opět neznamená konání hodů, se náš tým dal na jaře do práce. Proč tak brzo? Je totiž potřeba s předstihem zajistit prostory, kapelu anebo švadlenu, které se nám postarají o rozšíření počtu, případně opravu tišnovských krojů. Každý rok se nám více rozrůstá základna krojovaných, od těch nejmenších, přes svobodné

Tišnovská krojovaná chasa

Foto: Matouš Vlnš

až po ženáče (manželské páry), a tak je potřeba mít kroje pro všechny skupiny. Díky velké podpoře města Tišnova a MAS Brány Vysočiny se nám podařilo získat finanční prostředky, s jejichž pomocí jsme mohli našít kroje pro ty nejmenší a chystá se i velká obnova krojů pro dospělé.

Abychom mohli hody uskutečnit tak, aby jak návštěvníci, tak stárci nemuseli mít roušky, rozhodli jsme se hodonou zábavu uspořádat venku. Po konzultaci s městem a MěKS se nám jevila jako nejlepší zahrádka domu Na Pernštejně, kde také hody proběhly a byly krásné! Díky svatému Václavovi se po týdnu zatažené oblohy, zimy a deště objevilo v sobotu sluníčko, a i teploty se dostaly nad příjemnou dvacítku. Chasa, která měla čtyři kolony svobodných, jednu ženáčskou a dvě dětské, dokázala vytvořit krásnou atmosféru, která se šířila celým městem od sobotního rána až do konce večerní zábavy, kterou navštívilo přes 300 návštěvníků. Stárci předvedli nacvičenou Moravskou besedu, zavedli návštěvníky zábavy a nechyběla ani Česká beseda v podání všech, kteří besedu znají a rádi si ji s námi zatančí. Nezbyvá než poděkovat hlavnímu stárkovskému páru, celé chase a kostýmovaným za ochotu a radost, se kterou oslavili patrona našeho města svatého Václava. A Tobě svatý Václave díky za počasí a ochrannou ruku, kterou nad námi stárky držíš!

*** Eva Chwalkovská

Manželská duchovní obnova

Během léta se několik tišnovských rodin zúčastnilo duchovní obnovy pro páry organizované v rámci schönstattského hnutí. Kurz s názvem „Jsi pro mne darem“ se konal v Orlických horách nedaleko poutního místa Rokole. O průběh těchto „exek“ se s Vámi podělí účastníci kurzu.

O kurzu jsem se dozvěděla z kostelní nástěnky u sv. Václava. Ihned mě zaujal, protože jsem o něčem podobném slyšela během předmanželské přípravy. Společnou práci na vztahu vnímám jako nezbytnou součást osobnostního růstu a základní předpoklad pro kvalitní vztah. Manžel to má našťastí podobně nastavené, a tak, ačkoli není věřící, šel do kurzu se mnou.

I když jsme znali předem formát kurzu z informací, které nám zaslali Trávníkovi, organizační rodina kurzu, byl to pro nás krok do neznáma, protože jsme se podobné události ještě nezúčastnili.

Kurz byl koncipován následovně: Po prvním seznamovacím večeru probíhal v dopoledních hodinách program, ve kterém přednášeli manželé Mourovi nebo Nečasovi. Poté následovala chvíle volna, kdy mohli manželé v soukromí vstřebat vyslechnuté informace a prodiskutovat je. Po obědě (byly zajištěny snídaně, oběd a večeře) jsme měli volno a s rodinou jsme mohli podniknout výlet do okolí nebo využít zázemí chaty Horalky ve Sněžném. Po společné večeři následoval večerní program, v němž se v náhodně rozlosovaných skupinkách diskutovalo o dopoledním sdělení. Luxusní službou zajištěnou ze strany organizátorů bylo hlídání dětí během dopoledního i večerního programu, takže rodiče měli možnost vyslechnout si vše v klidu. Dostali prostor na manželský rozhovor, kterému byl věnován první seminář.

Manželský rozhovor je nástroj k hlubšímu sdílení mezi manželi. Je to čas, kdy si manželé plně věnují pozornost a nebaví se o povrchných provozních věcech. U párů, které mají malé děti, může být zajištění tohoto rozhovoru

Foto: Tomáš Burian

Foto: Tomáš Burian

problematické, proto zvláště ocenily příležitosti, které se jim během kurzu dostaly.

Každý den byla možnost jít na mši svatou, o duchovní doprovod se k radosti všech Tišnováků postaral otec Jiří Landa. Příjemným bonusem bylo seznámení s dalšími rodinami, se kterými jsme mohli podnikat společné výlety, třeba do nedalekého alpinária, na tvrz Skutinu nebo do citlivě zrekonstruovaného kostela v Neratově.

Celý kurz byl prodchnut přátelskou atmosférou. Nabízená cvičení v párech byla na dobrovolné bázi. Program zpestřovaly různé ukázky manželské komunikace, příběhy a sdílení vlastní praxe. Pobyt vyvrcholil obnovou manželského slibu v kapličky v Rokoli, což byl pro mnohé silný okamžik.

A proč o tom všem píšeme v zimním čísle? Důvod je prostý, termíny nových kurzů bývají vypisovány začátkem kalendářního roku. Informace ke kurzům naleznete na <http://schoenstatt.cz/> v záložce Naše projekty.

*** Veronika Mičulková

Modlitba za nového brněnského biskupa

Bože, Dobrý pastýři,
svěřujeme ti jmenování nového brněnského diecézního biskupa a prosíme:
veď mysl Svatého otce i všech, kteří nesou za tuto volbu odpovědnost.
Dej nám takového biskupa, který bude tvým obětavým a věrným služebníkem
a bude usilovat o to, co se ti líbí a co je k prospěchu Božího lidu i celé církve.
Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Pout' do Medžugorje

V polovině září letošního roku jsem obdržela pozvánku od Václava Šustry z cestovní kanceláře Včela Tour z Nového Města na Moravě na pout' do Medžugorje. Říká se, že do Medžugorje se nepřichází „náhodou“. Kdo sem zavítá, ten je pozvaný od Panny Marie. Matka Boží nás zve a volá jednoho po druhém jako svoje děti. Medžugorje považuji za svůj druhý domov, navštívila jsem toto místo už mnohokrát, poprvé v roce 1990. Vždy se sem velmi ráda vracím, zvláště po uvolnění možnosti cestování v době útlumu covidu, jsem toto pozvání s radostí přijala. Dokonce jsem v Brně při nástupu zjistila, že se do Medžugorje vypravilo i několik známých z pěších poutí, což mě také potěšilo.

Pout' byla naplánována od 23. 9. do 28. 9. 2021. Autobus vyjžděl z Nového Města na Moravě a několik z nás nastupovalo v Brně. Duchovní doprovod zajišťoval P. Tomasz Kazański SAC, palottin z Radešinské Svatky. První zastávka byla v Břeclavi, kde jsme naši pout' oficiálně zahájili společnou účastí na mši svaté, kterou sloužili otec Tomasz a bývalý tišnovský kaplan P. Pavel Römer, v současnosti sloužící farář v Břeclavi. Po závěrečném požehnání jsme vyrazili na cestu přes Slovensko, Maďarsko, Chorvatsko až do Bosny a Hercegoviny, kde se Medžugorje nachází. Cesta rychle ubíhala, zvláště po chorvatských dálnicích. Během cesty nám vedoucí

zájezdu přečetl něco z historie poutního místa Medžugorje a seznámil nás s novinkami a poselstvími Panny Marie. Po příjezdu do Medžugorje jsme prošli hlavní orientační body areálu kolem kostela a následně jsme se ubytovali. Ubytování bylo příjemné po dvou či třech osobách na pokojích a stravování jsme měli zajištěno polopenzí. K dispozici jsme měli i kuchyňku k vaření kávy nebo čaje, případně dalšího jídla.

Účast na společném programu byla dobrovolná a snažili jsme se využít každý čas k návštěvě míst zjevení a dalších obdivuhodných zařízení, která byla v Medžugorje vybudována. Každý den jsme měli ráno českou mši svatou v kapli za kostelem, společně ještě s další naší výpravou, a následně jsme vyrazili na daná místa.

Hned první den jsme navštívili koppec Podbrdo, kde jsou umístěna zastavení radostného, bolestného a slavného růžence. V místě zjevení, kde původně stával prostý kříž, byla instalována bělostná socha Panny Marie, která je neustále ozdobena čerstvými květy a poutníci zde tráví více času modlitbami a rozjímáním. Vyprošují sobě a svým drahým potřebné milosti a svěřují Panně Marii svá trápení. Podobná bělostná socha stojí i na prostranství před kostelem.

Každý den jsme se dle zájmu zúčastnili večerního programu, který začínal v 17 hodin modlitbou radost-

ného růžence, následně bolestného růžence. Protože bylo ještě příznivé počasí, probíhal celý večerní program v rozsáhlém areálu za kostelem. Byl to krásný zážitek, že i v této době se celý areál naplnil poutníky z celého světa a společně jsme se modlili růžencem, každý ve svém jazyce. V průběhu modlitby bolestného růžence po třetím desátku byla předsedajícím knězem přivítána Panna Maria, která přicházela v tu dobu na Zemi a zjevovala se vizionářům tam, kde v dané době pobývali. Každodenní zjevení už mají pouze tři vizionáři Vicka Ivankovičová, Ivan Dragičević a Marija Pavlovičová. Další dva vizionáři Mirjana Dragičevićová a Jakov Čolo mají pouze výroční zjevení, případně mimořádná.

Po růžencích následovala slavnostní mše svatá za přítomnosti desítek kněží z celého světa. Kolem kostela bylo vybudováno množství zpovědních kabiněk s aktuálním označením jazyka, ve kterém je možno se v dané kabině zpovídat. Během dalších let bylo nutno dobudovat ještě mnohem větší počet zpovědních kabiněk po obou stranách kostela s nápisy ve všech možných světových jazycích. Po mši svaté probíhaly ještě modlitby před křížem za uzdravení nebo byla realizována adorace, která byla tlumočena do hlavních světových jazyků a doprovázena zpěvy, rovněž zpívaných ve hlavních světových jazycích.

Počasí bylo velmi krásné, ve dne úplně modrá obloha a teplota se během dne vyšplhala až na 27–28 °C. Vystoupali jsme také na horu Križevac a společně se modlili křížovou cestu, kterou vedl P. Tomasz. Na vrcholu u bílého kříže jsme se vyfotili a obdivovali krásný pohled na okolní krajinu.

Navštívili jsme také komunitu Cenacolo, kterou založila italská řádová sestra Elvíra, která svým temperamentem a velikou láskou k mladým narkomanům dokázala malé zázraky u mnoha těchto chlapců. Bylo obdivuhodné slyšet, jak upřímně o sobě hovořili a postupně se měnili v nové osobnosti a snažili se zbavit své závislosti a začít nový život. Hlavními léky byla modlitba růžence, společná

Foto: Václav Šustr

práce s podporou „anděla“ (již téměř vyléčeného narkomana, který byl celý čas se svěřeným narkomanem, který se adaptoval na podmínky života v komunitě), mše svatá a četba Písma svatého.

Také jsme se vypravili k nedalekým vodopádům na řece Kravica, které jsou vzdáleny od Medžugorje asi 11 km. Protože bylo krásné teplé počasí, mnozí se i vykoukali pod vodopády a obdivovali krásu tohoto místa, kde se mohli příjemně osvěžit.

Všichni jsme se z Medžugorje vrátili osvěženi a povzbuzeni do dalšího života a se srdcem naplněným vděčností k Panně Marii a Bohu za vyprošené milosti a lásku ke všem lidem.

A nyní něco k farnosti Medžugorje a probíhajícím zjevením.

Farnost Medžugorje se nachází v Hercegovině, 25 km na jihozápad od Mostaru. Společně s dědinami Bijakoviči, Vionica, Miletina a Šurmanci představují římskokatolickou farnost, ve které dnes žije asi 5 000 obyvatel. Pastorační péče o farnost je svěřena kněžím hercegovinské Františkánské provincii Nanebevzetí Panny Marie. V historických dokumentech je farnost uváděna poprvé roku 1599. Současná farnost byla založena v roce 1892 a zasvěcena sv. Jakubovi staršímu, apoštolovi, patronu poutníků. Až do 24. června 1981 žilo Medžugorje stejným životem jako ostatní farnosti v tomto kraji: lidé pracovali na svých polích, pěstovali tabák a vinnou révu, vyráběli víno a pěstovali zeleninu, aby skromně uživilí svoje rodiny.

Foto: Václav Šustr

Foto: Václav Šustr

24. června 1981, když se zjevení začala, se život ve farnosti změnil. Panna Maria si vybrala za své svědky a spolupracovníky nejenom šest vizionářů, ale celou farnost a její poutníky. Vyslovené je to uvedeno v poselství: „Tuto farnost jsem si vybrala ze zvláštního důvodu a chci ji vést.“ (1. března 1984). 24. června 1981 kolem 18 hodiny šest mladých lidí – Ivanka Ivankovičová, Mirjana Dragičevićová, Vicka Ivankovičová, Ivan Dragičević, Ivan Ivankovič a Milka Pavlovičová zpozorovali na vrchu nazývaném Crnica několik sto metrů nad místem, které se nazývá Podbrdo, mladou ženu s dítětem v náručí, která jim dávala rukou znamení, aby se přiblížili. Překvapené a vystrašené děti se k ní neodvážily přijít blíže. Další den 25. června 1981 ve stejný čas se čtyři z nich Ivanka Ivankovičová, Mirjana Dragičevićová, Vicka Ivankovičová a Ivan Dragičević cítili být silně přitahováni k místu, kde děti předtím viděly osobu, v které poznali Pannu Marii. Připojili se k nim Marija Pavlovičová a Jakov Čolo. Vytvořila se tak skupina medžugorských vizionářů. Modlili se a hovořili s Pannou Marií. Proto se 25. červen slavuje jako výročí zjevení. Podle svědectví vizionářů měli od tohoto dne denně zjevení, společně nebo odděleně, kdekoli se nacházeli. Milka Pavlovičová a Ivan Ivankovič už Pannu Marii nikdy znovu neviděli.

Třetí den zjevení 26. června 1981 Panna Maria předala pozvání k po-

koji poprvé slovy: „**Pokoj, pokoj, pokoj a jen pokoj! Pokoj musí zavládnout mezi Bohem a lidmi a mezi lidmi navzájem!**“ Lidé přitahováni zjeveními a poselstvími Panny Marie, nejprve z farnosti a potom z okolních vesnic a z celého světa, se začali shromažďovat a modlit. Pronásledování vizionářů, jejich rodičů a příbuzných, farníků a kněží, ba dokonce i poutníků začalo okamžitě po začátku zjevení. Vizionáře vzali na policejní vyšetřování a také psychiatrické vyšetření, ta však skončila konstatováním, že jsou zdraví. Stejně závěry byly i z dalších vyšetření v následujících letech. Otec Jozo Zovko, tehdejší medžugorský kněz, byl uvězněn padesát dní po prvním zjevení. Přestože byl nevinný, komunistický soud ho odsoudil na tři a půl roku vězení.

Díky zjevením Panny Marie se Medžugorje stalo místem shromažďování velkého množství poutníků z celého světa a jedním z největších středisek modlitby na celém světě, porovnatelným s Lurdy, Fatimou a Quadelupe. Nespočetní svědkové tvrdí, že právě na tomto místě našli víru a pokoj. Podle jednohlasného svědectví vizionářů jim Panna Maria svěřila poselství, která mají být odevzdána farnosti a celému světu. Jsou to **POKOJ, VÍRA, OB-RÁCENÍ, MODLITBA A PŮST**. Farníci a poutníci se mají stát nejprve svědky zjevení a poselství Panny

pokračování na straně 10...

Marie a potom se mají připojit s vizionáři k plánu obrácení světa a jeho smíření se s Bohem.

Vizionářka Marija Pavlovičová dostává od Panny Marie každý 25. den v měsíci zjevení, které je určeno celému světu a je překládáno a šířeno do celého světa. Níže pro informaci uvádím zjevení z posledních dvou měsíců.

Poselství Panny Marie dané v Medžugorji představují **výjimečnou školu pokoje, modlitby a lásky**¹.

V souladu s dekretem papeže Urbana VIII. a nařízením II. vatikánského

¹ Informační centrum „Mir“

Medžugorje, www.medjugorje.hr

ského koncilu autor prohlašuje, že nemá v úmyslu předbíhat úsudek církve. Slova jako zjevení, poselství apod. mají hodnotu lidského svědectví.

Nejnovější Poselství z Medžugorje, 25. října 2021

„Drahé děti! Vraťte se k modlitbě, protože kdo se modlí, nebojí se budoucnosti. Kdo se modlí, je otevřený životu a má úctu k životu druhých. Kdo se modlí, dítě, pocítuje svobodu dětí Božích a radostným srdcem slouží k dobru bratru člověku. Protože Bůh je láska a svoboda. Proto, dítě, když vám chtějí dát okovy a využívat vás, to není od Boha, protože Bůh je láska a dává svůj mír každému stvoření. Proto mě poslal, abych vám pomohla

růst na cestě svatosti. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.“

Poselství z Medžugorje, 25. září 2021

„Drahé děti! Modlete se, svědčte a radujte se se mnou, protože Nejvyšší mě i nadále posílá, abych vás vedla po cestě svatosti. Buďte si vědomi, dítě, že je život krátký a že vás čeká věčnost, abyste se všemi svatými oslavovali Boha svojí bytostí. Nestarejte se, dítě, o pozemské věci, ale zíněte po nebi. Nebe bude vaším cílem a radost zavládne ve vašem srdci. S vámi jsem a všem vám žehnám svým mateřským požehnáním. Děkuji vám, že jste přijali mou výzvu.

*** Marie Sandlerová

Svědectví

Bůh a sousedská knihovna

Bůh se snaží s každým člověkem mluvit individuálním způsobem. Přes co nebo koho mluví nejčastěji k vám? U mě je to skrze psané slovo – časopisy, knihy, internet.

Jako dost často jsem se i tentokrát šla podívat do tzv. sousedské knihovny, co tu v Tišnově máme. Do bývalé telefonní budky jsou umístěny poličky, kam lidé mohou dávat nepotřebné knihy, které je jim líto vyhodit. Ostatní si knihy mohou vzít. Už jsem tam pár kousků duchovní literatury našla. Vlastně to ani nestíhám vše číst. Tentokrát jsem si odnesla tenkou přes třicet let starou knížku dvou přednášek Hanse Buoba s názvem Růst v modlitbě – Cesta obrácení. Doma jsem ji odložila, protože toho času na čtení nové knihy jsem zrovna příliš neměla.

Asi po měsíci mě napadlo, že bych si ji mohla tedy přečíst. Její obsah mě velmi zaujal. Vlastně mi přišlo, že ke mně skrze ni snad Bůh promlouval od začátku do konce. Díky ní jsem tak nějak pochopila můj dosavadní život. Autor zde vysvětluje, jakým způsobem se člověk během svého ži-

vota postupně obrací od sebe k druhým lidem a Bohu. První obrácení nastává, když člověk nejen z vyprávění druhých, ale na vlastní kůži pozná Boha. Zjistí, že Bůh není někde vzdálený na obláčku, ale že Bůh je reálně živý mezi námi. Ač jsem byla ve víře vychovávaná odmalička, stalo se mi to teprve před šesti lety. Vzpomínám si, že jsem si četla jeden duchovní časopis pro mladé a náhle jsem si uvědomila, že Bůh opravdu existuje. Už nevím, o čem ten článek přesně byl, ale změnilo to můj život. Najednou jsem zažívala období afektivní modlitby, které v této knize autor také vysvětluje. Tehdy modlení člověka baví, vnímá Boha a spoustu milostí, které mu dává, dostává se k Němu blíže a jiné zájmy trochu ustupují do pozadí. Ovšem stále si to člověk chce tak nějak dělat po svém a přeje si, aby mu to Bůh jen odsouhlasil.

Jenže Bůh ví lépe než my, co je nejlepší pro náš zdejší i věčný život. On nám dává impulzy, abychom se ještě více obrátili k němu. Jenže my na to špatně slyšíme. Víme, že už minulý rok jsem chtěla začít číst Bibli, ale čas jsem si našla vždy až kolem půlnoci, kdy jsem byla unavená, těsně před spaním. Letos na začátku postní doby jsem si přečetla na internetu, že někdo si čte Bibli u snídaně. A to byl

ten „aha“ moment. Od té doby jsem se rozhodla si u snídaně vždy přečíst alespoň evangelium daného dne a přemýšlet, co mi tím chce Bůh říct. Nevěřila bych tomu, ale duchovně jsem začala růst oproti předchozím letům raketovým tempem.

Prošla jsem druhým obrácením, jak jej popisuje Hans Buob v knize. Je to úplné Mariino „fiat“. Tedy to nastalo až po přečtení této knihy. Autor tam přesně psal to, co jsem do té doby vnímala i já. „Přece se Bohu nemůžu dát úplně celá k dispozici. Co kdyby po mě chtěl udělat něco hrozného!?“ Jenže Bůh je Láska a Dobro, nikdy po nás nechce nic špatného, ačkoli se nám to z našeho pohledu tak může jevit. Po tomto uvědomění jsem se Mu odevzdala celá. Dělá to tak každý den a přijímám od Něj vše, co mi chce dát. Najednou ke mně začal mluvit mnohem více skrze situace, ve kterých se octnu, skrze lidi, které potkám... Už nic ve svém životě nepovažuji za náhodu. Je to úžasné dobrodružství s Bohem a nepřestávám žasnout, co v mém životě koná a jak je dobrý. Chci Mu sloužit a chválit Ho celým svým životem. Chci být tam, kde mě On chce mít, a žít nejlépe, jak můžu v té situaci, kde se zrovna teď nacházím.

*** Aneta Klícnarová

Vzpomínka na biskupa Karla Skoupého

Otec Karel Skoupý se narodil v nedaleké Lipůvce 30. prosince 1886. Zde prožil dětství a chodil do základní školy. Narodil se do velmi chudé rodiny. Měl staršího bratra Josefa a mladší sestru Amálii. Od malička byl vychováván v křesťanské víře a pravidelně ministroval v místním kostele.

Když mu bylo deset roků, zemřel jeho otec na zápal plic.

V roce 1896 přijal Karel v místním kostele první svaté přijímání.

Po dokončení základní školy v roce 1899 přesvědčil třídní učitel jeho maminku, aby ho dala studovat do Brna na gymnasium.

Po předložení potvrzení o nemajetnosti byl přijat bez povinnosti platit školné. V roce 1900 byl v brněnské katedrále Petra a Pavla biřmován. Během studií zatoužil studovat v semináři a stát se knězem. Jeho maminka a sourozenci ho v tomto záměru podpořili.

V červnu 1907 složením maturitní zkoušky s vyznamenáním ukončil Karel osmileté studium na gymnasiu. Po prázdninách vstoupil do vytouženého semináře v Brně.

Přišla další těžká životní rána. V únoru 1911 mu zemřela maminka na zápal plic. V témže roce 16. července byl v katedrále Petra a Pavla vysvěcen na kněze. Při primiční mši svaté myslel na svoje rodiče, kteří se tohoto slavného dne nedožili.

Dne 30. července 1911 byl jmenován kaplanem v Dyjákovicích. Již po roce byl jmenován prefektem v semináři. Nerad ale poslechl výzvu biskupa a v září 1912 nastoupil v semináři v Brně.

Krátce po začátku první světové války 1914 padl jeho bratr Josef v Haliči. Necelé tři roky po mamčině smrti zůstal Karel sám se sestrou Amálií.

Na doporučení biskupa rozšiřoval své vzdělání a věnoval se doktorskému studiu, které dokončil v roce 1918 závěrečnou zkouškou. Vedle řízení semináře začal vyučovat. V březnu 1921 byl jmenován řádným profesorem. Po celou dobu v semináři se otec Karel

věnoval hlavně výchově a vzdělávání mladých bohoslovců. Velice těžké to bylo během okupace v protektorátu. Církev se během okupace postavila na stranu národa, několik set katolických kněží skončilo v mučírnicích a koncentračních táborech. Ihned po válce byla potřeba obsadit uvolněné biskupské konzistoře. Brněnské biskupství bylo obsazeno jako první. Vatikán a československá vláda se shodly na Karlu Skoupém.

Dne 30. června 1946 byl ThDr. Karel Skoupý v katedrále Petra a Pavla vysvěcen na dvacátého brněnského biskupa.

Otci Karlovi záleželo na vzdělání. Velmi se obával o existenci církevních škol. Snažil se o jejich zachování. Po únoru 1948 se situace velmi zhoršila a jeho boj se ukázal jako marný. Komunistický režim se velmi snažil o omezení náboženské svobody a odtržení československé katolické církve od Vatikánu. Marná byla snaha biskupské konference tomuto tlaku vzdorovat.

V červenci 1950 bylo otci Karlovi zakázáno opustit rezidenci. Byl úplně izolován – zákaz návštěv a kontrolována pošta. Biskup Karel byl umlčen. Po třech letech naprosté izolace byl tajně v noci 19. května 1953 eskortován do Myštévsi u Nového Bydžova.

Dalším místem internačního pobytu otce Karla byl od 10. září 1956 Roželov, malá vesnička u Rožmitálu pod Třemšínem. Odtud byl již 21. prosince 1957 převezen do Viktorovy vily u Paběnic nedaleko Čáslavi.

Na základě usnesení koncilu došlo k jednání Vatikánu s Prahou. Jako projev dobré vůle amnestoval prezident A. Novotný některé biskupy, mezi nimi i K. Skoupého. Vatikán předložil několik požadavků a návrhů. Českoslovenští vyjednavací tyto návrhy rezolutně zamítli.

Dne 1. října 1963 byli internovaní biskupové propuštěni, ale ne na svobodu. Internace se změnila v nucený pobyt. Byli soukromými osobami, byl jim přiznán důchod, ale nesměli se vrátit do diecézí. Byli převezeni

Foto: <https://www.cirkev.cz>

do charitativního domu v Mukařově u Prahy.

Otec Karel byl převezen 4. května 1964 do státního ústavu České katolické charity, nyní Domov sv. Alžběty v nedaleké Žernůvce.

Otec Karel vycítil uvolnění poměrů na jaře roku 1968 a bez jakéhokoliv svolení se rozhodl ujmout řízení diecéze. Dne 17. května přijel bez souhlasu na pohřeb kapitulního vikáře, který řídil diecézi po dobu jeho nepřítomnosti. Nikdo mu již v ničem nebránil, proto se ujal řízení diecéze.

Začátkem roku 1972 se jeho zdravotní stav velmi zhoršil a ráno 22. února 1972 vydechl naposled.

S otcem Karlem Skoupým jsem se několikrát osobně potkal.

Poprvé jako dítě, když jsme s rodiči a bratrem chodili na nedělní procházky. Jednou na takové procházce jsme došli na Žernůvku. Vzpomínám na statného pána v sutaně, byl větší než můj táta. To je pan biskup, řekli nám rodiče. Dobře si pamatuji na jeho prsten s fialovým kamenem. Nevím, o čem si rodiče s otcem povídali, my jsme si hráli v lese a sadu. Podobných návštěv bylo několik, počet si nepamatuji. Domů se jeho autobusem.

Vzpomínám také na den, kdy jsme se přišli rozloučit a zamávat při jeho odjezdu ze Žernůvky.

Naposled jsem otce biskupa viděl 25. dubna 1971, když mě, mého bratra a několik dalších osobně v Tišnově biřmoval.

*** Ladislav Vyplašil

Zdroje: František Kolouch *Umlčený biskup*, Jan Kos *800 let farnosti sv. Václava*

Královna Konstancie a cisterciácký řád

První díl historie Porta coeli byl věnován historickým okolnostem, které předcházely založení kláštera. Jednu velmi důležitou okolnost jsme ale opomněli. A sice, proč se královna Konstancie rozhodla pro cisterciácký řád, proč si vybrala zrovna tuto řeholi, když se jí nabízela celá řada možností.

Hlavní motivací Konstancie při založení nového kláštera bylo smíření. Její vdovská osamělost, přibývající věk a přemýšlení o smrti, která se blížila, jí ukazovaly uplynulý život ve zcela jiném světle. To, co se v mládí omlouvalo a zdůvodňovalo zájmem říše či posílením moci panovnického rodu, se postupně objevovalo ve své pravdivé skutečnosti. Zničené kraje, vypálené vesnice, loupeže, vraždy, prolitá lidská krev při válečných výpravách jejího manžela, osobní hřích dlouhotrvajícího neplatného manželství, to všechno pohánělo královnu k rozhodným činům. Věděla, že nápravu mohou uskutečnit jen čisté duše milující Krista a odevzdané Bohu a ona k nim chtěla patřit.

Pokud Konstancie promýšlela vše dopředu, volila bezpochyby řád, který byl Přemyslovcům blízký, vzdýt přece šlo o královské založení. Navíc chtěla jistě zvolit řeholi již osvědčenou. V tom případě mohla volit z několika možností. Na prvním místě to byly benediktiny, které měly klášter u sv. Jiří na Pražském hradě, založený již roku 967 knížecí dcerou Mladou jako vůbec první český klášter. Dále se mohla rozhodnout pro premonstrátky, které v Čechách a na Moravě v té době měly klášterů více, a to v Doksanech, Louňovicích, Dolních Kounicích a v Chotěšově. Především Doksany byly královské rodině velmi blízké, protože klášter založila Gertruda, dcera rakouského vévody Leopolda IV. a první manželka krále Vladislava II., otce Přemysla Otakara I. Konstancie s Přemyslem pak pomáhali s opravou zdejšího kostela a románské krypty, poškozených při požáru po roce 1200, a po návratu z Polska tam v letech 1217–1218 umístili na výchovu svou nejmladší dceru Anežku. Poslední

možnou volbou byla pro Konstancii právě přísná rozjímavá řehole sester cisterciáček. V našich zemích byla více známá mužská větev tohoto řádu, mužských cisterciáckých klášterů bylo v naší zemi na počátku 13. století již několik, všechny se těšily podpoře královské rodiny a některé byly i panovnického založení, jako např. Plasy, které založil král Vladislav II. Na Moravě byl nejvýznamnějším klášterem ten velehradský, založený za podpory bratra Přemysla Otakara, moravského markraběte Vladislava Jindřicha a olomouckého biskupa Roberta, původně cisterciáka, který zcela jistě podporoval myšlenku zřízení kláštera svého řádu. Před tišnovským klášterem existoval v českých zemích pouze jeden ženský cisterciácký klášter, a to klášter v Oslavanech u Brna, zvaný Vallis Sanctae Mariae. Byl založen kolem roku 1225 manželkou markraběte Vladislava Jin-

dřicha, Heilwidou. Konstancie byla přítomna spolu s Přemyslem posvěcení klášterního chrámu v roce 1228.

Větším vzorem než klášter v Oslavanech ale mohl pro Konstancii být jiný cisterciácký klášter, a to ve slezské Třebnici. Ten byl založen roku 1202 slezskou knížecí rodinou – knížetem Jindřichem Bradatým a jeho manželkou Hedvikou, později svatořečenou. Hedvika byla s Konstancii sešvagřena, Hedvičina sestra Gertruda z Andechsů byla totiž manželkou uherského krále Ondřeje II., bratra Konstancie. Bližší vztahy potom česká královská rodina s knížecí rodinou polskou navázala, když byly dcery Přemysla Otakara a Konstancie Anna a Anežka zasnoubeny synům Jindřicha a Hedviky. Obě dívky byly při té příležitosti poslány na výchovu právě do Třebnice. Anežka se sice po předčasně smrti svého snoubence vrátila do Čech, ale Anna se za Jindřicha II. provdala a tím byly i nadále zaručeny kontakty mezi oběma rodinami.

Inspiračí pro Konstancii mohl být také klášter cisterciáček Seligenthal u bavorského Landshutu, založený v roce 1231 Ludmilou Přemyslovnou, dcerou českého knížete Bedřicha a manželkou Ludvíka I. Bavorského. Ludmila i Hedvika udržovaly s českým královským dvorem kontakt a je možné, že Konstancie od nich čerpala zkušenosti.

Nepochybně mělo na Konstancii velký vliv i její okolí, ve kterém žila. V první řadě oba její rodiče. Víme, že její matkou byla Anežka z rodu Chátilon, jenž měl svůj rodový klášter v Pontigny. Tento klášter patřil k nejstarším cisterciáckým klášterům ve Francii, odkud tento řeholní řád vzešel. Také otec Konstancie, Béla III., patřil k významným podporovatelům řádu a za jeho panování byla v Uhrách založena celá řada cisterciáckých klášterů.

Rovněž manžel Konstancie, král Přemysl Otakar I., se nikterak netajil svými sympatiemi k cisterciáckému řádu. Z listinných záznamů je známo, že prokazoval velkou přízeň především klášteru na Velehradě. Krátce před svou smrtí se zde po boku své choti Konstancie a syna Přemysla

Foto: Tomáš Burian

osobně účastnil svěcení kostela, kterému daroval celou řadu výsad a privilegií. Při podobném aktu ve stejném roce v Oslavanech vydal král další privilegium, vyhotovené podle velehradského vzoru, a přejal také zakladatelská práva k tomuto klášteru.

Nesmíme zapomenout ani na vlivnou a zajímavou osobnost u českého královského dvora, olomouckého biskupa Roberta zvaného Angličan, někdejšího převora cisterciáckého klášte-

ra v Nepomuku, královského kaplana a rádce.

Všechny tyto okolnosti zřejmě ovlivnily rozhodnutí Konstancie při výběru řádu, i když kladný vztah měla jistě i k výše zmíněným dalším řeholím. Zcela jednoznačné to pak bylo v souvislosti s volbou místa. Podle usnesení generální kapituly cisterciácký řád nesměl zakládat své kláštery v osídlených oblastech, ale naopak na místech opuštěných, což

jistě lépe splňoval Tišnov než Praha.

Kdy přesně se Konstancie pro cisterciáčky rozhodla, bohužel nevíme. Možná pro ni byly jasnou volbou hned od počátku, možná ale definitivní rozhodnutí padlo až s výběrem Tišnova. V každém případě však Konstancie vložila upřednostněním cisterciáckého řádu do svého počínání odkaz svých nejbližších, a tak pokračovala v jimi započatém díle.

*** Jan Kos

Kalendárium 2021

- **1261** (760 let) – papež Alexander VI. vydal v Římě listinu potvrzující patronátní právo kláštera Porta coeli k tišnovskému kostelu sv. Václava.
- **1661** (360 let) – po dokončení rozsáhlé opravy a přestavby, zahájené po skončení třicetileté války, byl 11. června uvedeného roku generálním vikářem cisterciáckého řádu Hilgerem Burghofem znovu posvěcen kostel sv. Mikuláše se špitálem, který stál u dnešních závor na cestě do Předklášteří. Kostel zanikl v rámci josefinských reforem na konci 18. století.
- **1721** (300 let) – na tišnovském Dolním rynku byl vztyčen a posvěcen mariánský sloup, na kterém kromě sochy Panny Marie stály sochy svatých Josefa, Šebestiána, Rocha, Floriána a Václava. Sloup stál na náměstí do roku 1864, kdy byl nahrazen novým, který vytvořil sochař Josef Břenek. V tomto roce zemřel tišnovský farář P. Benedikt Nabinger a na jeho místo přišel P. Ondřej Zeilinger, který farnost spravoval do roku 1732.
- **1756** (265 let) – byla postavena kaple v Lomničce, dnes zasvěcená sv. Bedřichovi.
- **1856** (165 let) – 29. září posvětil brněnský biskup Antonín Arnošt hrabě Schaffgotsche přestavěný a rozšířený tišnovský farní chrám sv. Václava.
- **1861** (160 let) – lužický cisterciácký klášter v Marienthalu (Mařídolu) koupil od dědiců hraběnky Ludo-

viky Vittinghoff – Schell bývalé klášterní panství v Předklášteří.

- **1871** (150 let) – v Tišnově se narodil P. František Bednář, dlouholetý katecheta na tišnovských měšťánských školách. Zemřel v roce 1927. V tomto roce se také narodil P. František Hála, v letech 1897–1901 tišnovský kaplan a 1938–1941 tišnovský farář.
- **1901** (120 let) – 19. května brněnský biskup ThDr. František Saleský Bauer posvětil v Porta coeli nový konventní kostel Nanebevzetí Panny Marie.
- **1906** (115 let) – 9. září byla posvěcena nová kaple sv. Josefa ve Vohančicích.
- **1911** (110 let) – do předklášterské farnosti přišel jako duchovní správce P. František Koudelka, který zde působil do roku 1919.
- **1936** (85 let) – se narodil kněz – rodák – P. Josef Fasora, misionář v Bolívii. Poslední roky svého života prožil v domově na Žernůvce. Zemřel v roce 2017.
- **1941** (80 let) – 24. května zemřel tišnovský farář P. František Hála a do farnosti přišel jako duchovní správce P. Josef Válka, od roku 1953 tišnovský děkan a později i arcikněz boskovický a konzistorní rada. Tišnovskou farnost spravoval do roku 1961, zemřel v roce 1962.
- **1956** (65 let) – tišnovská farnost pořídila nové zvony nazvané sv. Václav a sv. Cyril a Metoděj. Ty byly slavnostně posvěceny 25. listopadu

tišnovským farářem a děkanem P. Josefem Válkou

- **1961** (60 let) – tišnovským farářem se stal P. ThLic. Jakub Navrátil, SDB, který v Tišnově působil do roku 1970. V tomto roce zemřel P. Lambert Kober, OCist. – poslední probošt, který sídlil v Porta coeli. Je pohřben na předklášterském hřbitově
- **1971** (50 let) – poprvé po mnoha letech udělil dne 25. dubna v obou farnostech svátost biřmování více než 400 biřmovanců brněnský biskup ThDr. Karel Skoupý. 25. července zemřela abatyše Porta coeli S. M. Josefa Dutschkeová.
- **1991** (30 let) – v tišnovské farnosti byla obnovena Katolická vzdělávací jednota
- **2001** (20 let) – 18. listopadu posvětil generální vikář brněnské diecéze Msgr. Jiří Mikulášek opravenou kapli Panny Marie v Mezihoří

Foto: Veronika Mičulková

Svatá Anežka Česká

Královská dcera, která se měla stát nástrojem dynastické politiky svého otce. Anežka se však rozhodla pro jiný život, život řeholnice. Inspirovaná svatou Klárkou založila špitál a také klášter mladého řádu klarisek Na Františku, jehož se stala představenou. Z Anežčina popudu papež také povýšil špitální bratrstvo na rytířský řád Křížovníků s červenou hvězdou.

Žila velmi asketickým životem, obětavě pečovala o chudé a nemocné a stala se vzorem nejen pro své spolusestry. Neztratila zájem ani o světské dění, její moudrost zabránila válce mezi jejím bratrem Václavem a jeho synem Přemyslem Otakarem II. Již za svého života prý konala zázraky. Úcta k ní prostoupila staletí, až vyvrcholila ve svatořečení v listopadu 1989.

Dětství a výchova Anežky

Anežka se narodila roku 1211 jako nejmladší dcera českého krále Přemysla Otakara I. a jeho manželky Konstancie Uherské, která je nám blízká tím, že v roce 1233 založila v Předklášteří klášter cisterciáček. Když byly Anežce tři roky, byla spolu se svou sestrou Annou poslána na výchovu do slezské Třebnice, do kláštera cisterciáček založeného svatou Hedvikou. Obě sestry byly totiž zasnoubeny synům slezského knížete Jindřicha Bradatého. Když však Anežčin snoubenec zemřel, byla Anežka poslána zpět do Čech. Po krátkém pobytu na Pražském hradě byla Anežka poslána opět na výchovu do kláštera premonstrátek v Doksaněch, kde zůstala asi rok a půl.

Další zasnuby čekaly Anežku v osmi letech. Tehdy byla zasnoubena s Jindřichem, synem císaře Fridricha II. Byla poslána do Vídně, kde žila na dvoře knížete Leopolda VI. a byla vychovávána jako budoucí císařovna. Kníže ovšem pomýšlel na to, že se za Jindřicha vdá jeho vlastní dcera Markéta, a tak nakonec dosáhl zrušení Anežčina zasnoubení. Tato skutečnost otce Anežky, českého krále Přemysla Otakara I.,

natolik rozhořčila, že vedl proti Rakousku válečnou výpravu. Nebyla však úspěšná.

Následovaly další nabídky ke sňatku, a to od Jindřichova otce, dokonce dvakrát – v roce 1228 a 1233. Anežka však již přemýšlela o jiném ženichovi. Rozhodla se zasvětit Kristu a stát se řeholnicí. Poslala proto list papeži Řehoři IX., v němž ho prosí o ochranu, aby mohla sňatek odmítnout a vstoupit do kláštera. Papež jí v listu přijal za svoji duchovní dceru a poslal jí dary.

Rozhodnutí pro klášter

Kolem roku 1231 se Anežka rozhodla, že založí špitál, klášter menších bratří (františkánů) a klášter damia-

nitek (klarisek). Na toto založení použila celé svoje věno. Špitál nejprve sídlil pravděpodobně v soukromém domě nedaleko kostela sv. Haštala, později se přemístil na Poříčí ke kostelu sv. Petra. Špitál byl následně rozšířen díky tomu, že královna Konstancie koupila budovy v blízkosti kostela řádu německých rytířů. Špitál nebyl jen nemocnicí, ale i místem, kde se pečovalo o poutníky a pocestné, o lidi bez střechy nad hlavou, o chudé a pronásledované. V roce 1237 povýšil papež Řehoř IX. bratrstvo špitálu na řád, kterému přidělil Řeholi svatého Augustina. Tak vznikl řád křížovníků. Protože si Anežka byla vědoma toho, že františkánská řehole vylučuje vlastnění majetku, nechala převést všechna majetková práva ke špitálu tomuto nově vzniklému řádu. Aby se křížovníci odlišili od jiných špitálních řádů, přidala jim Anežka

Foto: Veronika Mičulková

do znaku červenou šesticíou hvězdou. Prvním sídlem řádu křížovníků s červenou hvězdou byl kostel sv. Petra na Poříčí. Roku 1252 bylo sídlo přesunuto k patě Juditina mostu na staroměstském břehu, kde byl postaven nový špitál s kostelem svatého Františka, kde křížovníci sídlí dodnes.

Svatá Anežka kromě špitálu usilovala o založení ženského kláštera. Byl to první klášter klarisek za Alpami. Na Anežčinu žádost vyslal papež Řehoř IX. v roce 1233 pět sester z Tridentu do Prahy. O rok později vstoupila do nově založeného kláštera i Anežka spolu se sedmi dívkami z českých šlechtických rodin. I když byla Anežka jmenována na papežovo přání abatyší, nechala se titulovat jako „starší sestra“.

Přátelství mezi Anežkou a Klárou

Brzy po vstupu do kláštera napsala Anežce svůj první list svatá Klára. Dopisy se zachovaly celkem čtyři a Klára v nich Anežku povzbuzuje k životu podle ideálu svatého Františka. Klára i Anežka chtěly žít v naprosté chudobě, a proto se snažily, aby jejich způsob života schválil papež. Ani Anežčin vliv však nepomohl. Papež návrh odmítl, protože chtěl, aby sestry měly zaopatření z majetku kláštera, a nebyly tak zcela závislé na Boží prozřetelnosti. Nato Anežka požádala papeže o privilegium chudoby, což znamená dovolení žít pouze z almužen. To jí bylo uděleno v roce 1238. Řeholi svaté Kláry papež schválil až roku 1253. Anežka jej požádala, aby se jí mohla řídit ve svém klášteře.

Smiřování, smrt a svatořečení

Anežka svým diplomatickým jednáním dosáhla smíru svého bratra Václava II. s jeho synem Přemyslem Otakarem II., kteří proti sobě válčili. Když roku 1278 Přemysl Otakar II. padl v bitvě na Moravském poli, České království se dostalo do područí císaře Rudolfa Habsburského a později Oty Braniborského. Braniborská nadvláda znamenala pro České království útisk a plundrování, což vedlo až k propuknutí hladomoru v roce 1282. Během tohoto těžkého období Anež-

ka 2. března 1282 zemřela. Byla pohřbena ve svém konventu, který se na její počest nazývá dnes Anežský klášter. Anežčino tělo již před husitskými válkami nebylo v hrobě, ale v malé truhličce, aby mohlo být během povodní, které klášter často sužovaly, rychle odneseno do bezpečí. Tělo se dodnes nenašlo, čas od času se objeví zpráva, že by mohlo být tu či tam nalezeno. Zachoval se jen ostatek dolní čelisti, který je uchovávan v El Escorial ve Španělsku.

O svatořečení Anežky usilovaly takové osobnosti jako královna Eliška Přemyslovna nebo její syn, císař a král Karel IV. V 17. století, po skončení třicetileté války, byla snaha o rozšíření svatoanežské úcty nejprve dílem jezuitů, například Albrechta Chánovského z Dlouhé Vsi, Jana Tannera nebo Bohuslava Balbína. Brzy se k této snaze přidali křížovníci. Člen tohoto řádu Jan František Beckovský napsal o Anežce Přemyslovně českou legendu.

Snahy o Anežčino svatořečení byly korunovány úspěchem roku 1874, kdy byl na podnět pražského arcibiskupa Bedřicha, kardinála Schwarzenberga potvrzena papežem Piem IX. úcta k ní jako k blahoslavené „od nepaměti“. Úsilí o její svatořečení pokračovalo dále. Významně se o ně zasadil pražský arcibiskup, kardinál Josef Beran, který také napsal Anežčin životopis. Prohlášena za svatou byla 12. listopadu 1989 v bazilice svatého Petra v Římě papežem sv. Janem Pavlem II.

Svatá Anežka Česká bude už navždy neodmyslitelně spjata s revolučními událostmi listopadu 1989 v naší zemi, známými pro svůj nenásilný průběh jako sametová revoluce, a vyvrcholením politicko-sociálních změn v celé střední a východní Evropě. V tomto roce padaly komunistické režimy jeden za druhým a pět dní po svatořečení, díky demonstraci na pražské Národní třídě a dalších místech, prakticky padl totalitní režim v naší republice. Jako by se naplnilo proroctví Tomáše Pešiny z Čechorodu, že „až bude Anežka svatořečena, bude v Čechách konečně dobře.“ Někteří lidé říkají, že se Pešinovo proroctví nakonec nenaplnilo. Neunikli jsme mnoha rozčarováním, nicméně tehdy na konci roku 1989 jsme dostali svobodu a o tu jsme nepřišli. Je třeba doufat a také osobně usilovat o to, abychom tuto svobodu nevyměnili za pohodlné otroctví.

Nepřestává platit modlitba, kterou napsal na kus papírku **Václav Havel krátce před svou smrtí: „Milá Anežko, děkujeme Ti za ochrannou ruku, kterou jsi nad námi držela. Prosím, měj ruku i nadále připravenou, třeba ji ještě budeme potřebovat.“**

Modlitba ke svaté Anežce
Veliká dcero českého národa, zahrnuješ náš národ nesmírnými dary a milostmi, které nám vyprošuješ před trůnem našeho Pána a Boha, Ježíše Krista. Celým svým srdcem ti za ně děkujeme a pokorně tě prosíme, vypros našemu národu svornost, jednotu, návrat k Bohu, dary Ducha svatého a vítězství dobra nad zlem! Ať svobodně a celým srdcem můžeme sloužit našemu Pánu a Bohu. Amen.

Zdroje:

PRÍBYL Stanislav: *Do Říma se svatou Anežkou*. Praha: Karmelitánské nakladatelství, 2019. ISBN 978–80–7566–145–6

BURDA Daniel, DOLISTOVÁ Marie: *České nebe září*. Praha: Cover design František Fábík, 2019

*** Marie Sandlerová

Poradna Porta poskytuje poradenství potřebným již téměř 14 let

Poradna Porta je jednou ze služeb Oblastní charity Tišnov a od roku 2008 poskytuje bezplatné odborné sociální a právní poradenství lidem starším 18 let, kteří se ocitli v obtížné životní situaci, nebo kterým tato situace bezprostředně hrozí a oni ji nemohou nebo neumějí řešit vlastními silami.

Poradna sídlí v **Tišnově v přízemí budovy na ulici Ráboňova, č.p. 116** a v současné době v ní pracují 3 zaměstnanci s právním vzděláním.

Klienty naší služby jsou zejména rodiny s dětmi, senioři, osoby se zdravotním postižením, samoživitelé, sociálně potřební žijící na hranici životního minima, nezaměstnaní, osoby bez příštěší, osoby, které vedou rizikový způsob života nebo jsou tímto způsobem života ohroženy, oběti trestné činnosti a domácího násilí apod.

Zájemci k nám nepotřebují žádné doporučení. Poradenství **poskytujeme telefonicky, e-mailem nebo osobně**, a to v provozní době:

pondělí: 7:00–11:00, 12:00–17:00
úterý: na objednání (7:00–11:00, 12:00–16:00)
středa: 7:00–11:00, 12:00–17:00
čtvrtek: na objednání (7:00–11:00, 12:00–16:00)
pátek: na objednání (7:30–11:00)

Převážná většina jednání s klienty probíhá v prostorách Poradny Porta. Pokud to však situace vyžaduje a klient se z nějakého důvodu není schopen do Poradny dostavit, můžeme službu zajistit i terénní formou, tzn. např. navštívit klienta u něho doma.

Jsme místem bezplatné, diskrétní a nestranné pomoci potřebným občanům. Ke klientům přistupujeme individuálně, pomáháme jim zorientovat se v jejich nepříznivé životní situaci, informujeme je o jejich právech a povinnostech, podporujeme je v uplatňování jejich vlastní vůle, respektujeme jejich schopnosti, znalosti, možnosti a pomáháme jim řešit jejich nepříznivou životní situaci a naplňovat cíle, se kterými se na Poradnu obrátí.

Odborně vzdělaný poradce vám pomůže hledat řešení, poskytne pomoc při sepsání podání k soudu, dopisu na úřad, zaměstnavateli či majiteli bytu, poskytne vám praktické informace o tom, jak můžete postupovat apod.

Poskytujeme poradenství zejména v těchto oblastech:

- Základní poradenství – poskytování informací o nárocích, službách a možnostech, které mohou vyřešit nebo zmírnit obtížnou situaci klienta, informací o návazných sociálních službách apod.
- Sociální poradenství – pomoc při hledání východisek z osobních problémů, problémů s pracovní neschopností, pomoc s hledáním vhodného bydlení a zaměstnání, rodinný rozpočet, vytvoření životopisu, informace o sociálních dávkách apod.
- Občanské právo – kontrola smluv, opravné prostředky, ochrana spotřebitele, nabývání a pozbývání vlastnického práva apod.
- Rodinné právo – vznik a zánik manželství, žádosti o zvýšení a snížení výživného, úprava péče a styku s dětmi apod.
- Pracovní právo – vysvětlení a kontrola pracovní smlouvy, skončení pracovního poměru, nárok na odstupné apod.
- Dluhové poradenství – mapování dluhů klientů, pomoc při řešení splátkových kalendářů, pomoc při komunikaci s věřiteli, exekutory a insolvenčními správci, návrhy na zastavení exekuce, podání návrhu na oddlužení apod.
- Poradenství v oblasti trestního práva – problematika zahlazení odsouzení, odklad výkonu trestu apod.

Co naopak v Poradně neposkytujeme:

- neprovádíme výpočty daní, poplatků, důchodů, mezd, pojištění, dávek státní sociální podpory, odpracovaných let apod.
- nezastupujeme u soudu
- neprovádíme studium obsáhlých spisů a dokumentů
- neposkytujeme ubytování, stravu ani finanční prostředky
- neprovádíme daňové poradenství
- neposkytujeme služby krizových center a nenahrazujeme specializované poradny
- nenahrazujeme činnost psychologa, znalce, realitního makléře apod.
- neradíme v komerčních a firemních záležitostech
- nedoporučujeme ani nevybíráme konkrétní odborníky (exekutory, znalce apod.)
- nezajišťujeme tlumočnický
- nepřevážíme klienty osobním automobilem a nepůjčujeme telefon ani počítač k vyřízení osobních záležitostí/záležitostí, které nesouvisí s poskytováním služby

Nejčastěji se v Poradně setkáváme s problémy, které se týkají dluhů, rodinného práva a problémů v sociální oblasti.

Naše Poradna má akreditaci pro poskytování služeb v oblasti oddlužení, tzn. že klientům, kteří splňují podmínky oddlužení, můžeme pomoci připravit a bezplatně podat návrh na povolení oddlužení.

Pracovníci Poradny se průběžně vzdělávají, sledují aktuální situaci, platné předpisy a rovněž se věnují publikační činnosti.

Závěrem bych ráda zmínila jedinečnou a časově omezenou možnost, jak se v rámci akce s názvem „**Milostivé léto**“ zbavit některých svých dluhů.

Uvedená akce se týká pouze dluhů u takzvaných veřejnoprávních oprávněných (věřitelů), které v exekuci vymáhá soudní exekutor. Jedná se např. o dluhy na zdravotním pojištění, na nájmu v obecním bytě, na poplatcích za odpad, za parkování, pokuty za jízdy na černo, dluhy za televizní nebo rozhlasové poplatky apod.

Pokud dlužník v období 28. 10. 2021 – 28. 1. 2022 uhradí dosud nezaplacenou jistinu (tj. původní dluh bez sankcí,

úroků, odměny advokáta apod.) spolu s náklady na zastavení exekuce ve výši 907,50 Kč (750 Kč + DPH) a informuje o tom exekutora, ten následně exekuci zastaví a rozhodne o osvobození od placení zbytku dluhu. Dlužníci tak mohou ušetřit mnohdy desetitisíce korun.

Pokud jste se tedy dostali do nepříznivé životní situace a nevíte si rady, kontaktujte nás (Tišnov, Ráboňova 116, tel.: 731 453 275, poradna@tisnov.charita.cz). Rádi vás informujeme o vašich právech a povinnostech, pomůžeme vám zorientovat se ve vaší nepříznivé životní situaci a najít její řešení. Nebojte se na nás obrátit, jsme tu pro vás!

Poradna Porta Tišnov je spolufinancována Jihočeským krajem, městem Tišnov a prostředky EU.

*** Eva Urbánková

Putovní obraz Božího milosrdenství

Příběh o tom, jak se v našem tišnovském kostele objevil obraz Božího milosrdenství, se začal psát v roce 2014. Náhodou, nebo snad z vnuknutí Ducha svatého, začala naše starší dcera číst Deníček svaté Faustýny, díky němuž se mimo jiné dozvěděla o nověně k Božím milosrdenství. Toto seznámení se svatou Faustýnou spolu s účastí naší rodiny na kanonizaci svatého Jana Pavla II., na neděli Božího milosrdenství v dubnu 2014, byly pomalým začátkem úcty naší rodiny k Božím milosrdenství.

O rok později, v dubnu, jsem měl vážný úraz hlavy. Na radu manželčiny rodičů se celá naše rodina, včetně dvou řeholních institutů, intenzivně a kontinuálně modlila Korunku Božího milosrdenství za moji záchranu a zdraví. Lékaři konstatovali, že takový úraz jsem neměl přežít, nebo přinejmenším očekávali, že utrpím vážné poškození mozku. Že se tomu tak nestalo, je pro nás jediným možným vysvětlením – Boží milosrdná láska.

Od té doby jsme doma vytvořili nový vztah a úctu k Božím milosrdenství. Podnikli jsme s rodinou mnoho cest do centra Božího milosrdenství v Krakově a díky nim jsme se cítili inspirováni k šíření poselství Božího milosrdenství, počínaje naší tišnovskou farností. Začali jsme s malým obrazem Božího milosrdenství, který jsme si mohli předávat z domu do domu a modlit se Korunku v rodinách. V průběhu let jsme získali několik větších obrazů Božího milosrdenství, s jejichž zavěšením v kostele svatého Václava v Tišnově a po rekonstrukci pak i v bazilice Porta Coeli otec Rybecký souhlasil.

Nabídku dostalo i několik místních farností, které s nadšením obraz Božího milosrdenství přijaly. Obrazy můžete najít v místních kostelích v Dolních Loučkách, Čebíně, Drásově, Malhostovicích a ve Skaličce. Další obrazy jsou připraveny pro farnosti, které projeví zájem.

Dne 23. října 2021 byl na kopci Hradisko v obci Železné postaven kříž s latinsky napsaným poselstvím Božího

milosrdenství: „Smiluj se nad námi i nad celým světem“. Kříž vyjadřuje díky za hojná Boží milosrdenství spolu s prosbou, aby všichni, kdo jej navštíví či spatří, byli požehnáni a zakusili Boží milosrdenství a lásku. Bez vzájemného odpuštění a Božího milosrdenství to nedáme ani tady na zemi, ani „tam“ po smrti. :-)

*** autor si přál být nezveřejněn

Farnost Dolní Loučky, Žďárec a Olší u Tišnova

Historie

Tyto tři farnosti ležící severozápadně od Tišnova patří administrativně pod správu farnosti Dolní Loučky. Současným duchovním správcem farností je P. Pavel Křivý.

Dominantou dolnoloučské farnosti a nejvýznamnější památkou obce je bezesporu kostel zasvěcený sv. Martinovi, jehož jádro pochází z poloviny 13. století. Významným prvkem této stavby je hranolová věž, postavená patrně již před rokem 1486, ve které se nachází vstup do kostela. Ten je osazen architektonicky zajímavým středověkým portálem původně z první poloviny 13. století. Čelní zeď kněžiště pokrývá malovaný triptych Plášť svatého Martina, dílo Milivoje Husáka z roku 1987. Na něm je zobrazen sv. Martin ve třech obdobích svého života. V levé části ještě jako mladý důstojník přikrývá polonahého žebráka svým pláštěm, uprostřed je Martin již biskupem Tourským. Na tomto vyobrazení svým požehnáním zahání nebezpečí při misiích mezi pohany. V pravé části se jako 81letý stařec loučí se svojí prací a životem. Z vybavení kostela je pozoruhodná křtitelnice ze 17. století a dále zvon, jenž byl podle nápisového vlysu ulit v roce 1491. Vstupní brána je od roku 1986 vyzdobena rozsáhlou freskou Příchod svatých Cyrila a Metoděje od Jana Florianiana. Před bránou jsou umístěny pískovcové plastiky sv. Vác-

lava a sv. Ludmily od sochaře Josefa Bajáka.

Pod správu farnosti Dolní Loučky patří obce Dolní Loučky, Horní Loučky, Střemchoví, Jilmoví, Kaly, Skryje, Řikonín a Újezd u Tišnova s filiálním kostelem sv. Jiljí, jenž pochází z počátku 13. století a nese v sobě prvky románského slohu.

Další farností, pod správou z Dolních Louček, je farnost Žďárec. Jak svědčí název obce, vznikla na vypáleném lese – žďářišti. První písemná zmínka o existenci farnosti je z poloviny 15. století, kdy byl v roce 1459 ve Žďárci jmenován farářem kněz Jiří. Jmenoval jej želivský opat Jan I., protože v té době byla farnost pod patronací želivského kláštera. Od roku 1570, až do bitvy na Bílé hoře a ještě nějaký čas po ní, zde působili především evangeličtí kněží. Ti potom odešli a byli vystřídáni katolickou správou. Skutečné stáří farního kostela sv. Petra a Pavla není známo. Nad hlavním vchodem býval dříve vidět letopočet, jehož třetí část byla málo zřetelná. Bylo tam napsáno MCCV (1205) anebo spíše MCDV (1405). Postaven byl zřejmě na místě bývalé pohanské modlitebny. Pověst vypravuje, že kostel založil Přemysl z Víckova před svým odchodem do Svaté země. V údolí jej dal postavit proto, aby přístup k němu byl ze všech osad z kopce a z kostela zpět pak do kopce. Uvnitř kostela se do-

Hlavní oltář v kostele sv. Jiří v Olší

Foto: Anežka Bednářová

chovaly zbytky nástěnných maleb ze 14. století. Erb pánů z Víckova je dosud patrný na kameni u Božího hrobu. Varhany z roku 1870 se dočkaly v roce 2012 generální rekonstrukce. Fara u kostela je rovněž zrekonstruovaná a slouží k pronájmu na rekreaci. V prostoru farní zahrady byl v roce 2011 postaven farní sál, jehož základní kámen požehnal v roce 2009 papež Benedikt XVI.

Pod farnost Žďárec patří místní části Ostrov a Víckov a obce Lubné, Rojetín, Tišnovská Nová Ves, Vratislávka.

Poslední farností, která je administrována z Dolních Louček, je farnost Olší. Zdejší kostel zasvěcený sv. Jiří je vystaven na mírném pahorku, takže je zdaleka viditelný. Stavba je obklopena mnoha vzrostlými lipami. První písemné zmínky o kostele pocházejí ze 13. století. Současný vzhled kostela pochází z 15. století, a i přes pozdější přestavby si zachoval svůj pevnostní ráz. Uvnitř kostela se nachází hlavní oltář s malbou sv. Jiří. Boční oltáře sv. Anny a sv. Barbory jsou vyzdobeny krásnými dřevořezbami ze 17. století. Ve věži jsou umístěny tři zvony, P. Marie, sv. Jiří a sv. Anna, nejstarší z nich pochází z roku 1495.

Farní život

Život všech tří farností je velmi pestrý a částečně se prolíná. Společným

Farní kostel sv. Petra a Pavla ve Žďárci

Foto: Anežka Bednářová

místem setkávání se stala farní zahrada v Dolních Loučkách a nově vybudované pastorační centrum. Před dobou kovidu se společných akcí konalo mnohem více než v letošním roce. Na farní zahradě jsme se dříve setkávali například při slavnosti Dne matek a Dne otců. Na konci prázdnin každoročně probíhá žehnání aut, které začíná u kostela v Olši a poté pokračuje „spanilou jízdou“ právě na faru do Dolních Louček

na občerstvení připravené z farního berana. Koncem září se již tradičně na stejném místě setkávají dříve narození při setkání seniorů. Koncem října se konává akce s názvem „farní vrabec“, která je pokračovatelem farní zabijačky.

Farnosti se každým rokem střídají v pořádání farního plesu a každý měsíc vydávají společný farní zpravodaj.

V pastoračním centru na faře v Dolních Loučkách probíhá setkání

nad biblí a jednou za rok po Vánocích tamtéž probíhá výstavka betlémů.

Poutní sezona všech tří farností je také velmi bohatá. V každé obci, kde se nachází kostel či kaplička je slavena během liturgického roku poutní mše svatá. Nejvíce navštěvovanou bývá pout' ve Skryjích, kdy se ke kapličce sv. Cyrila a Metoděje sjede mnoho poutníků z širokého okolí.

Zdroj: www.mojefarnosti.cz

*** Anežka Bednářová

Putovní svatyněka

Každý měsíc k nám přichází vzácná návštěva a zůstává s námi tři noci. Přináší požehnání celé domácnosti. O kom je řeč? O Panně Marii – Tříkrát podivuhodné Matce, Vítězné Královně schönstattské.

Přichází v podobě putovní svatyněky, kterou si pravidelně předává deset rodin nebo jednotlivců, kteří tvoří putovní okruh. Svatyněka putuje v pouzdře a modré látkové tašce společně s průvodní knihou plnou modliteb k Panně Marii. Předání probíhá prostřednictvím setkání člověka s člověkem.

Svatyněka se v domě umístí na vhodné místo, odkud má rozhled na průběh všedního dne. U nás získala prominentní místo na výstavní vitrině s ametystem, svatebním darem. Je na ni odtud vidět z kuchyně i obývacího pokoje. Převzetí svatyněky je spojeno se zastavením a společnou modlitbou. V naší rodině se modlíme společně za svitu hromniční svíce.

Putovní svatyněka je zmenšenou kopií schönstattské svatyněky v Schönstattě v Německu. Zde byla v roce 1914 uzavřena úmluva lásky s Pannou Marií a byly položeny základy schönstattského hnutí, v jehož čel stál pater Josef Kentenich.

S nápadem na putovní svatyněku přišel brazilský jáhen João Luiz Pozzobon. „S ‚Poutnicí‘, jak Panu Marii nazýval, ušel během 35 let 140 000 kilometrů. Nejdříve chodil do rodin, kde se modlil s přítomnými růžencem, později svou iniciativu rozšířil na návštěvy nemocných, škol a vězení. Aby mohla být putující Panna Maria v kontaktu se stejnými lidmi každý měsíc, předal João Pozzobon jednomu okruhu rodin její obraz v rámu při-

pomínající malou kapličku – putovní svatyněku, aby si ji mezi sebou pravidelně předávaly. Tvar rámu obrazu už zůstal a je na celém světě stejný.“

„Večer co večer nosil (...) obraz k různým rodinám a modlil se před ním růžencem a několik jiných modliteb. Také druhé dvě skupiny putovaly. Již čtvrtý večer bylo usmířeno dlouholeté nepřátelství mezi sousedy. Panna Maria navštívila obě znesvářené rodiny a stala se tak tvůrkyní míru. Zážitky tohoto druhu se opakovaly častěji.“

Zatím bych mohla jako nováček v čerstvém okruhu na prstech ruky spočítat, kolikrát jsme měli svatyněku doma. Poprvé to bylo ještě v červnu, kdy mi svatyněku půjčila kamarádka Radka, neboť jsme doma prožívali krušné chvíle kvůli ničivému tornádu, co zasáhlo manželovu rodinu. Za Mariiny přítomnosti jsem se přihlásila do internetového bankovníctví, abych zjistila, že se za pár dní od pohromy vybrala nemalá částka určená manželově rodině.

Při druhém svěření svatyněky, které proběhlo při manželské duchovní obnově poblíž Rokole, jsem si svatyněku nenechala pro sebe a půjčila ji jednomu na první pohled dlouhodobě odcizenému páru. Stačilo krátké působení přes noc, aby k sobě pár opět začínal nacházet cestu.

Při další návštěvě svatyněky mě čekal pracovní pohovor a můžete hádat, jak dopadl – k oboustranné spo-

Foto: Veronika Mičulková

kojenosti. No a pak následoval nástup dcery do školky, který proběhl nad očekávání dobře. Zkrátka, jedna milost za druhou.

I Vám bych přála zažít tyto každodenní zázraky spojené s přítomností svatyněky. V Tišnově máme nyní 5 okruhů putovních svatyněk – 4 rodinné a jeden spojený s konkrétní službou. V neděli 12. 12. 2021 byly tyto svatyněky při mši v Předklášteří slavnostně korunovány.

Duchovní patronát nad putovními svatyněkami v Tišnově má otec Jiří Landa, který patří k Schönstatt Patres. Pokud budete mít zájem o vytvoření dalšího okruhu, můžete se obrátit na otce Jiřího. S praktickými věcmi ohledně sestavení okruhu Vám ráda pomůže paní Radka Svobodová (606 067 643). Až bude nahromaděno deset zájemců, šestý tišnovský okruh může odstartovat :)

V článku byly použity úryvky z knihy Estebana Uribururu Hrdinou dnes, ne až zítra.

*** Veronika Mičulková, Radka Svobodová

Ekumenické okénko

Naše farnost v rámci ekumeny spolupracuje se třemi dalšími denominacemi, které působí na území Tišnova. Jsou to: Církev adventistů sedmého dne, Českobratrská církev evangelická a Církev československá husitská. Proto v této rubrice naleznete informace ohledně těchto církví.

Představení aktivit tišnovských adventistů:

Místní sbor Církve adventistů sedmého dne (ČASD) se schází ke každodenním bohoslužbám vždy v sobotu v 9:30 hodin. Bohoslužba se dělí na dvě části: první je od 9:30 takzvaná sobotní škola neboli diskusní kroužky na dané téma a od 10:45 potom následuje kázání z Božího slova. Odpoledne pak bývají společné vycházky v blízkém okolí.

Mímoto každý rok v létě uskutečňujeme sjezd Vltavy, případně výpravy na jiná krásná místa naší vlasti. Všechny tyto akce jsou navštěvovány lidmi všech věkových kategorií od miminek po lidi v důchodovém věku.

Dne 27. 12. budeme pořádat jako už každoročně Živý betlém v Tišnově na náměstí. Pokud by se někdo chtěl zapojit jako herec, bude vítán, informace u našeho kazatele Vladimíra Kalety, telefon 775 789 014.

V našem sboru funguje dětský oddíl Vydry, kde se schází děti přibližně od 6 do 12 let věku, nejmenší jezdí na akce i s rodiči. V současné době ještě přijímáme další děti. Pořádáme letní tábory, víkendové výpravy a také schůzky jednou za dva týdny, vždy v pondělí od 17:00 do 19:00 hodin. Informace o oddílu u vedoucího Zbyňka Navrátila, telefon 603 732 158.

Ekumenická bohoslužba:

Společná bohoslužba naší církve a výše uvedených tří církví se bude konat 12. 1. 2022 v 18:00 v Tišnově u adventistů. Bohoslužba se dle epidemiologické situace může přesunout do kostela sv. Václava – sledujte proto Perspektivu. Všichni jste srdečně zváni.

Bohoslužby běžně a o Vánocích + kontakty:

Církev adventistů sedmého dne:

- Čas a místo bohoslužby: sobota v 9:30, modlitebna ČASD, Procházkova 427, Tišnov
- Kontakt: Vladimír Kaleta B.Th., 775 789 014, vkaleta@casd.cz

Adventistický skautský oddíl Vydra

Adventistický skautský oddíl Vydra

Českobratrská církev evangelická:

- Čas a místo bohoslužby: neděle v 10:30, rovněž modlitebna ČASD
- Vánoce:
  - neděle 19. 12. v 10:30, bohoslužby s vánoční slavností dětí (modlitebna ČASD),
  - sobota 25. 12. v 10:30, bohoslužby se sv. večerí Páně (kaple na Penzionu, Králova),
  - neděle 26. 12. v 10:30, bohoslužby (modlitebna ČASD)
  - sobota 1. 1. v 10:30, bohoslužby se sv. večerí Páně (kaple na Penzionu Králova)
- Kontakt: Mgr. Ing. Martin Horák, Th.D., 605 437 376, martin.horak@evangnet.cz

Církev československá husitská:

- Čas a místo pastorační návštěvy: úterý odpoledne, nemocnice Tišnov. Je však možno domluvit si setkání s paní farářkou i v jiném místě Tišnova, např. v místě bydliště členů této církve.
- Kontakt: Ing. Mgr. Iveta Hušková, 731 446 476, iveta.huskova@volny.cz

Prosba o ekumenickou pomoc:

Milí farníci, pokud byste měli ve svém okolí nějaké známé z uvedených církví, kteří nepraktikují nebo dojíždějí na bohoslužby do Brna, předejte jim prosím informaci o dění v jejich církvích v Tišnově.

*** Radka Svobodová

Ministranti hledají posily

Hledáme nové ministranty pro Tišnov a Předklášteří. Míváme ministrantské schůzky, kde se učíme, jak ministrovat, a někdy se najde čas i na hru. Scházíme se v úterý před farou před dětskou mší sv. v 16:45 jednou za 14 dní v liché týdny.

Zveme kluky od 1. třídy.

Více info: Jan Uryč (urycjan@seznam.cz, 777 660 726)

*** Jan Uryč

Vzpomínka na tábor

„Mamre týden“ – už jsi tam byl?

„Musíme využít naši novou skupinu na Messengeru, abychom se domluvili na datu, kdy by se naše skupinka zase potkala, co takhle v Brně? Nebo nějaký výlet bychom mohli uspořádat,“ zní jedny z posledních slov vedoucího naší skupinky.

„Doufám, že se zase brzy uvidíme!“ „Pojedeš příští rok?“ „Neplánuješ náhodou taky dělat Animátorský kurz?“ ...

„Na to flétnové duo nakonec nezbylo moc času, tak třeba na příštím Mamre týdnu,“ loučí se se mnou s objetím jeden vedoucí, který také rád hraje na flétnu, a na čelo mi dává křížek, který mu hned oplácím.

Při cestě autem domů i slza ukápla. Ten týden byl přece tak krásný, proč už končí? Ale zároveň mám i radost. Radost z toho, že mám díky večerní modlitbě, přímo zaměřené na svatou zpověď, čisté srdce a celý týden jsem měla možnost prožít s Bohem. Zároveň jsem získala skvělé kamarády a splnila svoji další výzvu, kdy jsem se odvážila do cizího prostředí, kde jsem trochu znala jen místního kněze. Toto byla vlastně moje první akce na Mamre a doufám, že ne poslední.

A co to Mamre vlastně je?

V nevelké obci Osová Bítýška se nachází **Diecézní centrum života mládeže Mamre (DCŽM Mamre)**. Na

faře neustále žije a pracuje tzv. tým – 1 kněz (Jiří Juris Jeniš) a 4 mladí laičtí spolupracovníci (týmáci). Jejich cílem je na centru vytvářet prostor, kde mladí lidé (nejen) brněnské diecéze mohou zakoušet a žít křesťanské společenství a bezpodmínečnou lásku, a také je to místo, které je neustále otevřené pro působení Ducha svatého.

Podle biblického svědectví – viz Gn 18, 1-16 (1. kniha Mojžíšova) – je Mamre místo setkání Abraháma s Bohem, v Osově Bítýšce je to setkání těch, kdo sem přijedou, s Bohem.

I během roku to tu opravdu žije. Každý víkend je specifický. Často jsou víkendy zaměřené na nějaké konkrétní téma, které pak ovlivňuje program, jsou to třeba: **Kreativní víkend, Outdoor víkend, Jarní prázdniny, Postní duchovní obnova, Víkend 19+ nebo Fládkfilm**. Velmi oblíbené jsou **Podzimní prázdniny, Silvestr na Mamre** a pak již zmíněný prázdninový **Mamre týden**. V blízké době by se měl konat **Flákdance**.

Na centru najdete kromě zahrady, hřiště a přilehlých lesů a luk s ovce-mi a slepicemi taky čajovnu, hernu, chatky, různá zákoutí a místa pro setkávání, domeček, kde žije tým, a kapli sv. Jana XXIII.

A jak tedy vypadal letošní Mamre týden?

Konal se jako tradičně poslední prázdninový týden. Tato akce patří k největším akcím konajícím se na Mamre. Tento rok přijelo cca 100 účastníků ve věku 12–19 let a zapojilo se kolem šedesáti vedoucích či kněží. Byli jsme ubytováni v chatkách, stanech, v pokoji na faře nebo v podkrovní.

Téma letošního roku bylo Stroj času. Každý den jsme docestovali do jiného časové období, např. do Právěku, do Starověkého Egypta nebo do doby Rudolfa II.

Základem přátelství a důvěry se staly skupinky, které se skládaly z deseti účastníků podobného věku a dvou vedoucích. V těchto skupinkách se diskutovalo o proběhlé přednášce úměrně věku účastníků, rozdělené na mladší a starší. Životní příběhy některých byly opravdu silné, vše ale zůstává důvěrné ve skupince. Byl i čas na teambuildingové hry a v naší skupince jsme si setkání zpestřovali křesťanskými písničkami. Jako skupinka jsme táhli při hrách za jeden provaz nebo společně plnili služby, které obnáší např. krmení zvířat, nošení na stůl nebo raní budíček pro ostatní.

Ráno ani večer nechyběla společná modlitba, která byla každý den úplně odlišná. Setkávali jsme se při nich většinou v kostele a byly doprovázeny často chválovými písničkami, které dokázaly vytvořit skvělou atmosféru. Mně osobně se to moc líbilo a obdivuji takhle skvěle sehraanou kapelu.

Dobrovolné bylo každý den začít den modlitbou breviáře, zúčastnit se mše svaté, ministrovat, jít ke svátosti smíření či využít možnost duchovního rozhovoru.

Program ale nebyl jen duchovní. Jak jsem již zmínila, byl čas na hry, prostor v programu byl vyhrazený také na workshopy, kterých byl velký výběr a vypadaly moc zajímavě. Např. byl v nabídce, pro mě dříve neznámý,

pokračování na straně 22...

Foto: Petr Hrabovský

...pokračování ze strany 21

sport lakros, vyrábění kožených výrobků, učení hry na bubny, přednáška Z totality až na Havaj, zážitkový kurz přežití v přírodě a mnoho dalšího.

Volný čas, na který se také nezapomnělo, bylo možné trávit hraním fotbalu, šermováním s meči, hraním ping-pongu, stolního fotbalu, deskovek, odpočinkem nebo přátelským posezením v areálu fary či v kavárně, kde bylo možné si zakoupit za drobný příspěvek kávu nebo točenou limonádu.

Každý večer byl pro nás nachytán zábavný večerníček, který byl vedou-

cími zahrán formou scénky, a nechyběly také zprávy z určitého dne. Vždy jsme se u toho nasmáli.

Ten týden jsme toho zažili ještě mnohem více, ale to by tento článek kvůli jeho délce už vůbec nikdo nečetl. :-)

Pojedu na Mamre příště?

Myslím, že tento týden mě duchovně nakopl, poznala jsem, že Bůh je fakt dobrý, a získala nové kamarády, inspiraci a chuť jet na další akce na Mamre. Jsem ráda, že jsem si tento tábor mohla užít jako účastník, tj. program pro mě chystal někdo jiný. 😊

Jediné, co mě mrzí, je, že jsem se o Mamre nedozvěděla už dříve. Proto, pokud je Tobě nebo někomu ve Tvém okolí mezi 12 a 19 lety nebo i 19+, neváhej, přijmi výzvu a zažij se svými vrstevníky na Mamre skvělý čas!

více informací

*** Aneta Straková

Farní podzimní víkendovka aneb cesta do Narnie

Po dvou letech se konečně uskutečnila podzimní víkendovka pro děti, aniž by nám ji covid překazil. Víkend 15.-17. října jsme strávili na zcela nových místech – na faře ve Sněžném a ve světě Narnie.

A co se všechno událo?

Po příjezdu a ubytování začal program vysvětlováním pravidel, které Petr, Zuzana, Edmund a Lucinka (sourozenci z Letopisů Narnie) neustále porušovali. Proto se na ně a na nás zúčastněné naštvála paní domácí a byli jsme donuceni k ústupu. Při ústupu byla objevena skříň, která nás dovedla do nového světa – do světa Narnie. Tam proběhlo setkání s panem Tumnusem, který nás pozval na večeri. Po večeri a seznámení se

mezi sebou následoval duchovní program zaměřený na skříň do Narnie jako na nevnučující se Boží nabídku čekající na naše rozhodnutí vstoupit do vztahu s Bohem – do neznámého, ale krásného světa Narnie. Poté bylo zjištěno, že se ztratil Edmund, a tak jsme se ho vydali hledat, avšak zjistili jsme, že nás Edmund zradil a spřátelil se s Bílou čarodějnici.

Pro pochopení děje doporučuji zkontrolovat film Letopisy Narnie: Lev, čarodějnice a skříň.

V sobotu ráno jsme rozsvičku nahradili modlitbou (myslím, že ocenila nejen řada dětí, ale i vedoucích :D). Na modlitbách jsme měli také slovo na den, které nás provázelo od rána až do večera. Sobotní den byl zaměřen na Bílou čarodějnici jako na hřích a zlo. Když jsme se po modlitbě vydali za panem Tumnusem domů, našli jsme nepořádek a pan Tumnus nikde. Za chvíli za námi přišel pan bobr, který nám sdělil, že náš příchod je naplněním proroctví, podle něhož mají čtyři děti (Petr, Zuzka, Edmund a Lucka) vysvobodit Narnii

Foto: Václav Kytner

od zla a od Bílé čarodějnice, která si neprávem podmanila Narnii. Také jsme se dozvěděli, že do Narnie přišel její pravý král Aslan a čeká na nás u kamenného stolu. Cestou nás však pronásledovala Bílá čarodějnice a její mluvící vlci. Přes spoustu překážek jsme putovali do Aslanova kempu u kamenného stolu, kde jsme se seznámili s Aslanem a pomohli jsme jeho armádě získat zbraně. Po náročném dopoledni následoval oběd a polední klid, abychom si odpočinuli a načerpali nové síly. Odpoledne jsme zjistili více informací o světě Narnie, Aslanovi a sourozencích. Také jsme pečlivě trénovali na závěrečnou bitvu s Bílou čarodějnici. Následovala večere a úsek z filmu, který začínal setkáním sourozenců s Aslanem, pokračoval záchranou Edmunda z rukou Bílé čarodějnice a úsek byl zakončen zabitím Aslana, který se obětoval za Edmunda (zrádce má patřit Bílé čarodějnici). Tato scéna nám vyobrazuje Ježíše Krista jako Aslana – stejně jako se Aslan obětoval za Edmunda, tak se Ježíš obětuje za každého z nás. Den byl zakončen v kostele bohoslužbou smíření s možností

Foto: Jiří Halouzka

zpovědi. Byl to krásný závěr dne plný písní, zamyšlení, odpuštění a přítomnosti Ducha Svatého.

Bohoslužba smíření obsahovala dvě čtení – první soustředěné na první hřích (Gen, 3. kapitola) a druhé čtení na lásku, kterou nám Bůh prokázal skrze obět Ježíše Krista (Jan 3, 16), závěrem také nedělní slovo na den.

V neděli jsme začali modlitbou a slovem na den, které nám poukazovalo, že Aslanovou-Ježíšovou smrtí to nekončí. Toho jsme se mohli dočkat na závěrečné bitvě proti Bílé čarodějnici, kdy Aslan vstal z mrtvých a s jeho pomocí jsme porazili Bílou čarodějnici, zlo a hřích. Následovala mše, oběd, společné zakončení a úklid. Při odjezdu dětí bylo krásné vidět jejich radost a úsměv na tváři z pěkně prožitého víkendu a z utužení nových i starých přátelství.

Zhodnocení a poděkování

Tato víkendovka nám přinesla spoustu nových zkušeností – poznali jsme nové místo, děti byly rozděleny do věkových skupinek, měli jsme ranní modlitbu místo rozcvičky a mnoho dalšího. Chtěla bych moc poděkovat všem, kteří pomáhali s přípravami, všem vedoucím, praktikantům, zdravotníkovi a největší dík patří kuchařskému týmu, který sytil naše hladové žaludky.

A vše uzavřu větou, kterou jsem psala jedné mamince: Byl to náročný, ale krásný víkend.

*** Pavlína Krásenská

Foto: Pavlína Krásenská

Milým dětem k Vánocům

Povídání o Vánocích pro holčičky a chlapečky

Blíží se nejkrásnější doba v roce, kdy si přejeme, aby tady už byla. Už víte, že si budeme povídat o Vánocích. Slavení vánočních svátků, se vším co k nim patří, je nádherné a kouzelné. Vzpomínáte si na ty loňské? Věřím, že pro Vás byly krásné. A taky jste dostali dárečky, které jste si přáli. Snad to tak bylo a strávili jste je se svými nejbližšími, s rodiči, sourozenci či možná s babičkou a dědečkem.

Letos si určitě také budete přát dárky, které Vám udělají radost. Moc Vám to přeji, aby Vaše očička zářila radostí ještě více než vánoční stromček. Ale jednu věc Vám musím prozradit, že nevíte co? Je totiž jeden nejkrásnější dárek, který budeme společně očekávat všichni. Tím dárkem, největším pro nás lidi, je narození Ježíška.

Každým rokem vzpomínáme na to, že se Ježíšek před více než dvěma tisíci lety narodil a přišel na naši zem. Stalo se tedy to, co Bůh lidem před dávnými věky slíbil.

Boží Syn – Ježíšek přišel na svět jako malinkaté narozené dítě. Jeho maminkou byla ta nejhodnější maminka na světě, Maria, a společně s pěstounem Josefem děťátko přijali a s velkou láskou ho přivítali a něžně se o něho starali.

O tom, že se Ježíšek narodil, se dozvěděli pastýři, kteří byli probuzeni andělem, který jim řekl:

„Nebojte se, ale radujte se, neboť se Vám narodil Spasitel. Sláva na Výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle.“ Pastýři pospíchali za světlem, které spatřili, a došli do Betléma a našli Marii, Josefa a malé děťátko v jesličkách. Byli rádi, že mohli vidět Božího Syna a klaněli se mu. Přišlo

i mnoho dalších lidí, když se dozvěděli o té velké novině, a chtěli se mu poklonit. O narození Božího Syna se také dozvěděli tři králové z východu, kteří se přišli Ježíškovi poklonit a obdarovat ho dary. Donesli mu vzácné dary – zlato, kadidlo a myrhu.

A všechnu tu nádhru, úžasnost a Boží lásku k nám lidem si každý rok právě o Vánocích připomínáme. Děkujme Bohu za radost, že se Ježíšek narodil. V něm je naše spása, vykupení z hříchů. Později se budete učit, co všechno Ježíš činil, už jako dospělý, když žil na naší zemi. Jak uzdravoval nemocné, vyučoval a svou smrtí na kříži nám získal věčný život.

Těšme se společně na Vánoce a prožijme je slavnostně a radostně. Přeji Vám krásné a požehnané vánoční svátky a Boží pokoj Vám, děti, i Vaším rodinám.

*** Helena Valoušková

KDYŽ BYLA MARIE V POŽEHNANÉM STAVU A POD SRDCEM NOSILA JEŽŠE, PŘIŠLO SDĚLENÍ: „DOSTAVTE SE NA SČÍTÁNÍ LIDU.“ A TAK SE MUSELI JOSEF A MARIE VYDAT NA DALEKOU CESTU DO BETLÉMA. CESTA TO BYLA VELMI NÁROČNÁ. VEZMI SI FIGURKY A KOSTKU A MŮŽEŠ VYZKOUŠET NÁSTRAHY TAKOVÉ DALEKÉ CESTY

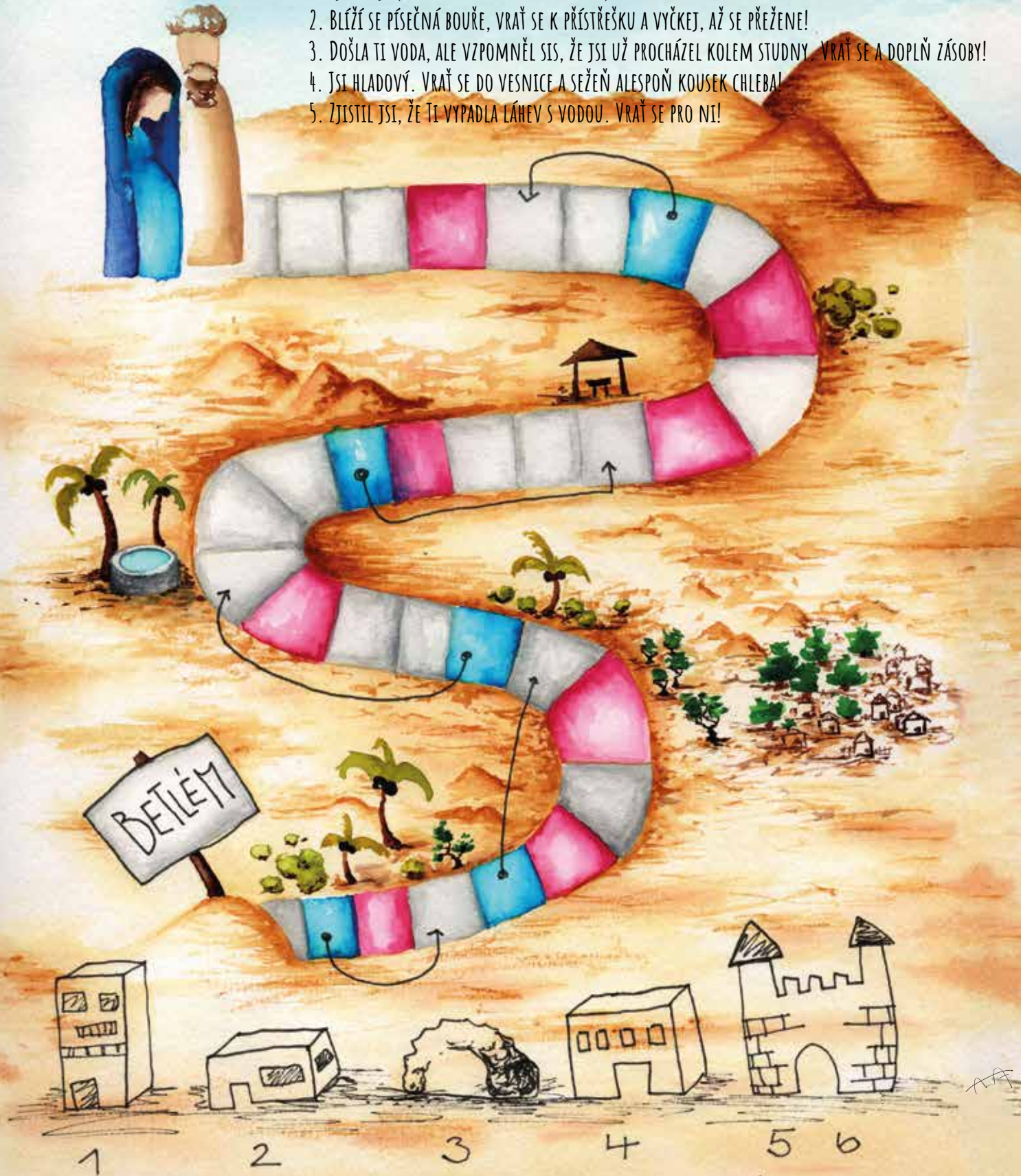
NA ČERVENÝCH POLÍČKÁCH TĚ POTRÁPÍ ZVRTNUTÝ KOTNÍK, ÚNAVA, PŘÍLIŠ VELKÉ TEPLA ČI BOLAVÉ NOHY. I KOLO NEHRAJEŠ MODRÁ POLÍČKA: 1. ZJISTIL JSI, ŽE TI VYPADLA LÁHEV S VODOU, VRAŤ SE PRO NI!

2. BLÍŽÍ SE PÍSEČNÁ BOUŘE, VRAŤ SE K PŘÍSTŘEŠKU A VYČKEJ, AŽ SE PŘEŽENE!

3. DOŠLA TI VODA, ALE VZPOMNĚL SIS, ŽE JSI UŽ PROCHÁZEL KOLEM STUDNY. VRAŤ SE A DOPLŇ ZÁSObY!

4. JSI HLADOVÝ. VRAŤ SE DO VESNICE A SEŽEŇ ALESPŮŇ KouseK CHLEBA!

5. ZJISTIL JSI, ŽE TI VYPADLA LÁHEV S VODOU. VRAŤ SE PRO NI!

Cesta světa

Zpravodaj farnosti Tišnov a Předklášteří

- **Redakce:** Veronika Mičulková, P. Josef Rybecký, Marie Sandlerová, Aneta Straková, Radka Svobodová
- **Korektura:** Marie Chalupová Veličková • **Grafická úprava a sazba:** Adam Blažke • **Tisk:** Tiskárna AMG s.r.o.
- **Kontakt:** b.vitam@post.cz • **Určeno výhradně pro vnitřní potřebu farnosti • Neprodejně.**

